శ్రీః

స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః.

శ్రీ చిదానన్ద సరస్వతీ శ్శరణం భవతు.

# మతదర్పణము.

బ్రహ్మశ్రీ పెమ్మరాజు సీతారామయ్య దీక్షితులవారిచేత

రచియింపఁబడినది.



స్వధర్మప్రకాశినీ పత్రికాధిపతులచేత ప్రకటింపఁబడినది.

బృందావనము కీలుపాకు మదరాసు.

౧౯౨౯ ఏప్రియలునెల

శుక్ల సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాడ్యమి.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః పరమగురుభ్యః.

# మతము.

"మన్" అనుధాతువునకు ధ్యానించుట యని యొకయర్థము కలదు. ఆధాతువునకు భూతార్థకవిశేషణము "మత" యనిగలదు. దీని విశేష్యమే మత మగుచున్నది. కావున మత మనఁగా ధ్యాన మని తేటపడుచున్నది. ఇదిగాక "మన్" అను క్రియలోనుండి మనన మనునామవాచకమేర్పడుచున్నది. అట్టిమననేచ్ఛయే మీమాంస యనఁబడుచున్నది. మీమాంసయనఁగా విమర్శన; అట్టివిమర్శనవలన స్థిరపడు పర్యవసానమే మతమనఁబడును. విమర్శన యనఁగా కార్యకారణ పరిశోధన.

ఉదాహరణ:—ఒకవస్తువును జూచి యది యెట్లుపుట్టెనో యెట్లు పెరుఁగుచున్నదో యెట్లు గిట్టునో తదనంతర మది యెట్లుగా మారునో దాని యవస్థ లన్నిటికిఁ గారణ మెద్దియో ఆకారణమునకుఁ బ్రయోజన మెద్దియో యావస్తువునకును గారణమునకును సంబంధమెద్దియో యోజించుటయే విమర్శన. అట్లు యోజనఁజేసిన మీఁదట మనము పడునభిప్రాయమే మతము. లోకములోనున్న యనంతవస్తుజాలములో దేనిని గుఱించి యిట్టివిమర్శనఁ జేసినను దానిపర్యవసానము మత మనవచ్చునా యని మీరు శంకింపవచ్చును. మతశబ్దార్థములలో నొకపక్షమం దట్లన వచ్చును. కాని మతశబ్దము రూఢిచేత సృష్టి, స్థితి, లయ, రూపకమును, పంచభూతాత్మకము నగు జగత్తునకుఁ గారణమును గుఱించి పైనఁజెప్పఁబడిన రీతిని జేయంబడు విమర్శనాపర్యవసానమునకే వర్తించుచున్నది కాఁబట్టి మనకు ఆత్మవస్తు విట్టిదని తెలుపు పరమసిద్ధాంతమే సర్వమతసమ్మతమగు మతమని స్పష్టమగుచున్నది.

లోకములో కొంగ "నత్తలు లేని చెరువు చెరువా" యని నత్తలనే యత్యుత్తమవస్తువులనుగా నెంచుచున్నది. హంస క్షీరమునే యుత్తమముగాఁ గొనుచున్నది. ఘాతుకమృగము హింసయే యుత్తమ

ధర్మమని యనుకొనుచున్నది. మనుష్యులలోఁ గొందఱు కామాది సుఖానుభవమే పరమపదముగా నెంచుచున్నారు ఇట్టివానిని మాత్రము మతములని యేల యనుకొనరాదని యనినచో నవి యన్నియు క్షణ భంగురవిషయము లనియు నజ్ఞానజనకము లనియు నిరసింపఁబడు చున్నవి మనుష్యులలో నందఱకుఁ గలుగు తలంపును విశ్వసింపక కొందఱి యభిప్రాయములకే మతము లని రూఢిచేసి గౌరవింపనేల? యని సంశయము కలుగవచ్చును. అది సరికాదు ఎట్లన?

"శ్లో॥ ఆహారనిద్రాభయమైథునాని సామాన్య మేతత్ పశుభి
ర్నరాణామ్, జ్ఞానంహి తేషాంస విశేషమాహుః
జ్ఞానేనహీనాః పశుభిస్సమానాః-"

అను నీతిశాస్త్రానుసారముగాఁ బశువులకన్న నరులకు జ్ఞానమూలమున విశేషత కలిగినది. మనుజులలోఁగూడ నాత్మనిష్ఠమగు జ్ఞానమును ప్రకాశింపఁజేయని పశుధర్మపరులగు వారికిమాత్ర మిది వర్తించదు. సామాన్యముగా తిర్యగ్జడములకంటె మానవులకు జ్ఞాన మెక్కువగా కలదు. జ్ఞాన మనఁగా వివేచనాశక్తి దానిమూలముగా మనుష్యులకే జగత్కారణవిచారణయు నాత్మవస్తు నిర్ణయమును చేయుటకు సావకాశము కలుగుచున్నది. అట్టియాత్మ నిశ్చయమునకే మతమని పైనఁ జెప్పఁబడినది. అట్టినిశ్చయము నరులలో మందమధ్యమోత్తమ తారతమ్యములను బట్టి బహువిధములుగా నేర్పడి పూర్వపక్ష, సిద్ధాంత, పరమసిద్ధాంత, మతములని మూఁడుతరగతులుగాఁ బరిణమించినది.

ఈ మతభేదములను బేర్కొని వానివాని పూర్వపక్ష, సిద్ధాంతములను జేయకముందు మతవిచారణ యొక్క యావశ్యకమును గుఱించి యోజించుట యత్యావశ్యకముగనుక దానింగూర్చి తొలుదొల్త విచారింతము-

మత మనఁగా నాత్మనిశ్చయముఁ జేయుట అనఁగాఁ దా నెవ్వరో యెక్కడనుండి యెక్కడికి వచ్చెనో, యెక్కడి కేఁగునో యెందులకు వచ్చెనో దృశ్య ప్రపంచమునకును దనకును సంబంధ మెట్టిదో యోజించి స్థిరపఱుచుట. అది ప్రతివానికిని స్వభావసిద్ధము, ఎట్లనిన:—

(1) మన మొక్క సముద్రమధ్యద్వీపమునకు హఠాత్తుగఁ బోయి యక్కడ నిర్మనుష్య మగుచోట నొక రమ్యహర్మ్యమును గాంచినచో నిది యెవ్వరు కట్టిరో కదా యనుకొనుట సర్వసామాన్యధర్మము. అటులనే జగత్తును జూచి దానికి కారణ మొక్కటి యుండవలయుననుకొనుటయు, నది యేదియో తెలిసికొనఁగోరుటయు స్వభావసిద్ధము లేకదా! ఇందువలన మనుష్యమాత్రు లందఱకును నీశ్వరవిచారణ సహజధర్మము (Natural duty) గు నున్నది. ఇంతియ కాదు, అది మనకు నీతివిహిత ధర్మము (Moral duty) కూడ నగును ఎట్లన:—

(2) మన కొకగృహముఁ గట్టినవానిఁగాని, రోగనివారణ చేసినవానిఁగాని, మరి యేవిధముగా మేలు చేసినవానిఁగాని మఱువకుండుట విధిగదా! అటులనే మనకు పునరావృత్తిరహిత మయిన స్థితిని గలిగించు జ్ఞానమును ప్రసాదించిన యీశ్వరుని మఱువకుండుట మఱియంత యెక్కువవిధి గదా! ఈశ్వరుని మఱువకుండుట సదా తత్కథాశ్రవణ (Hearing) మనన (Thinking) నిదిధ్యాస (Mertation) లచేతఁగాని కలుగదు కనుకనే మతవిచారణ మన కావశ్యకము

(3) ఇదియునుంగాక "ఇంట గెలిచి రచ్చ గెలువు" మనునటుల ప్రతిమనుజుండును తనలోని కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములను శత్రువులను గెల్చిన తరువాతఁగాని లోకములో నున్న పై శత్రువుల జయింపనేరఁడు. అట్టి యంతశ్శత్రువిజయము మతవిచారణవలనఁగాక మఱియొకవిధమునఁ గలుగనేరదు. కావున మతవిచారణ యావశ్యకము.

(4) మఱియుఁ, బ్రతిమనుజునకును తనకంటె నెక్కువప్రియమైన వస్తువు తనకు మఱియొక్కటి యుండదు కావున తన్నును (ఆత్మను) తాను (జీవుఁడు) తెలిసికొనుటయందు ప్రతిమనుజునకును విధిగా నెక్కువకుతూహల ముండకతీరదు. తన్నును తాను తెలిసికొనుట యనఁగా జీవునకును (Undividul Soul) పరమాత్మ (Universal Soul) కుఁగల పరస్పర సంబంధ నిరూపణఁ జేయుట. అదియే మతసిద్ధాంతము.

(5) ఇదిగాక మనకు మనలను బరిపాలించు ప్రభువు కొంతధన మిచ్చినప్పు డది మనము సద్వినియోగముఁ జేయుచు బుద్ధిసూక్ష్మతచే

వృద్ధి నొందించితిమేని యా ప్రభువు మనపై నమితదయాపరుఁడై యఖం డైశ్వర్యమును సుఖమును నిచ్చురీతిని సర్వపాలకుఁడైన పరాత్పరుఁడు మనలో నాటిన జ్ఞానాంకురమును బుద్ధిసూక్ష్మతచేత వృద్ధిఁ జేసితిమేని మనకును బరాత్పరుని కటాక్షముచే పునరావృత్తిరహిత శాశ్వతసుఖా వాప్తి కలుగును ఈకారణముచేతఁ గూడ మతచావిరణ మనుజుల కత్యం తావశ్యకమును విధియు నగుచున్నది. మతవిచారణ కర్తవ్యమని కొన్ని యుక్తులను జెప్పితిమి. ఇఁకను పూర్వోక్త మతభేదవిచారణఁ జేయంద గును ఇందులకు యుక్తులుగాక ప్రమాణమేమైనఁ గలదా యనుచో వేదప్రమాణ మొప్పువారికి ఆత్మవిచారణ యావశ్యకమనుటకు:—

“శ్రు॥ ఆత్మా వాఅరే ద్రష్టవ్య శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః”

అను మున్నగు శ్రుతి ప్రమాణములను “మననా న్మునిః” అను వాక్యమును జూపుచున్నాము విచారించగఁ బ్రకృతియుఁ బురుషుని కంటె నితరమొకటిగా గోచరించుట లేదు ప్రకృతియనఁగా పంచభూతా త్మక మగు జగత్తు. పురుషుఁడనఁగాఁ దదంతర్యామి యగు పరమాత్మ. ఈ రెంటికంటె నన్యము లేదు. ఈ రెండును తేజస్తిమిరములవలె పరస్పర విరుద్ధధర్మము కలవి. ఎట్లన:—

| ప్రకృతి. | పురుషుఁడు |
|---|---|
| జడము (కదల లేనిది) | చైతన్యస్వరూపము (కదలఁగలది) |
| వికారయుక్తము (నశ్యము) | వికారరహితము (నిత్యము) |
| ఇంద్రియగోచరము | ఇంద్రియాతీతము |
| సగుణము | నిర్గుణము |
| ఆదిమధ్యాంతయుక్తము | ఆదిమధ్యాంతశూన్యము |
| నామరూపక్రియాదిసహితము | నామరూపక్రియాదిశూన్యము. |

ఇట్టి విరుద్ధధర్మము లనేకములు గలవు ఇట్టి చైతన్య తత్త్వవిచార ణలోఁ బండితులే భిన్నభిన్నాభిప్రాయులైరి ఇఁక పామరులమాట చెప్ప నేల? మనము పుచ్చుకొను అన్నమువలన నింద్రియములకుఁ బుష్టి గలు గుటచే నన్నమే చైతన్యమని కొందఱు తలఁచిరి కాని అన్నము ఓషధి జన్యము ఓషధులు పృథివీమయములు పృథివ్యాదులు జడములు జడము స్వతంత్రులకు శక్తిలేదు. కనుక అన్నము చైతన్యము కానేరదు. కొందఱు

దేహములందు ప్రవహించు అప్స్వరూపమగు రక్తమే చైతన్యమని యెంచిరి కాని అది సరికాదు. రక్తము అన్నమువలనఁ గలుగుచున్నది. కనుక నన్నముతో సజాతీయధర్మము కలది యగును. అన్నము జడ మనియుఁ గనుకనే స్వతంత్రశక్తి లేదనియుఁ బైనఁ జెప్పఁబడినది గనుక ఆ కారణముచే రక్తముకూడ చైతన్యము కానేరదు మఱియుఁ గొందఱు చైతన్యము తేజోరూపముగల దేహములందుండు జఠరాగ్ని యని సమ ర్థించిరి. అదియు సరికాదు. ప్రాణవాయు వాధారము లేక యగ్ని ప్రజ్వలింపనేరదు. అగ్ని జడము కనుక స్వతంత్రశక్తిలేదు. కాన నిది చైతన్యముకాదు. చైతన్యము వాయురూపమని కొందఱూహించిరికాని యదియు సరికాదు. ఏమన? వాయు వింద్రియగోచరము. చైతన్య మింద్రియాతీతము. వాయువు స్పర్శగుణము కలది చైతన్యము నిర్గు ణము. వాయువు జడము స్వతంత్ర శక్తిలేనిది. కావున వాయువు చైతన్యము కానేరదు. చైతన్య మాకాశ స్వరూపమని కొందఱి యభి మతము. అది సరికాదు. ఆకాశము శబ్దగుణప్రధానము. చైతన్యము శబ్దాతీతము. ఆకాశము జడము గనుక స్వశక్తిశూన్యము. అందుచేతనే యది చైతన్యము కానేరదు. ఈప్రకారము పంచభూతాత్మక మయిన సృష్టిలో నెద్దియుఁ జైతన్యము కానందున చైతన్యము సృష్టికిఁ బూర్వ ముండునదియు, సృష్టితో రానిదియు, సృష్టితో పోనిదియు, సృష్టికంటె విజాతీయమైనదియు, నిత్యమగునదియు నిర్వికారమును, నాశనరహితము నగునొకసత్తా (Force) కావలసివచ్చినది.

మఱియు సర్వదా వ్యాపకత్వ సర్వశక్తిత్వ పరిపూర్ణత్వాది విశిష్ట గుణ సంపత్తిగల యాసత్తు (Prime ordeal universel force) పరమాత్మ యనఁదగును. ఆపరమాత్మకే బ్రహ్మమనిపేరు. ఈ పరిదృశ్యమానమైన జగత్తునకు సృష్టి స్థితి లయములు దేనినుండి కలిగెనో యదియే బ్రహ్మము. ఆ బ్రహ్మముయొక్క సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వములే జగత్కారణములు. ఈ విషయమయి పరమాత్మకును జగత్తునకును సంబంధ మున్నదా? లేదా? యనియు, ఉన్నచో నాసంబంధమెట్టి దనియును, పరమాత్మ కలదా యనియును, సృష్టి కలదా యనియు, నున్నచోఁ బరమాత్మకు సృష్టి చేయ వలసిన పని యేమనియు,సృష్టికిఁ గారణ మేమనియు, ననేకాంశముల విచా రించుటలో ననేకాభిప్రాయము లనేక మతరూపములుగా నేర్పడెను.

అవి నాస్తికమతములు, ప్రచ్ఛన్న నాస్తికమతములు, ఆస్తికమతములు నని మూఁడు తెఱంగులు. అందు మొదటి రెండును పూర్వపక్షమతములు. ఇందు మొదటిదానిలో సాంఖ్య, న్యాయ, వైశేషిక, జైన బౌద్ధమతములును; రెండవదానిలో చార్వాక, కాపాలిక, ఆర్హతమతములును, క్రైస్తవ మహమ్మదీయాది మతములు జీవోత్పత్తికి (Material couse) కారణము చెప్పలేకపోయినందున నీశ్వరుఁ డున్నాఁడని యొప్పినను ప్రచ్ఛన్న నాస్తికమతములలోనే చేరుచున్నవి. కడపటివానిలో ద్వైత, విశిష్టాద్వైత, అద్వైతమతములును పరమసిద్ధాంతమతమును వేదాంతమతమును చేరుచున్నవి.



## రెండవప్రకరణము.

### పూర్వపక్ష మతవివరణము ; తన్నిరాసము.

### REFUSED RELIGIOUS & THEIR DOCTRINES DISCUSSED.

బహువిధనామరూపములు గలిగినట్టియు, ననేక కర్తృభోక్తృ సంయుక్తమైనట్టియు నచింత్య రచనోపేతమైనట్టియు విచిత్రజగన్నిర్మాణ సామర్థ్యము (Power of creation) సర్వజ్ఞత్వ (Omniscience) సర్వశక్తిత్వ (Omnipotence) లక్షణములు గల బ్రహ్మమునకే యుండవలెను గాని తదన్యమున కుండఁజాలదు. అచేతనమగు ప్రధానముగాని యణువులు గాని, స్వభావముగాని జీవుఁడేగాని యిట్టిసృష్టిని జేయనోపవని యీక్రింద సయుక్తికముగాఁ జూపుచున్నారము.

పూర్వపక్షమతములన్నిటిలోను సాంఖ్యమతము యుక్తిప్రమాణమగుటచేఁ దద్వివరణము దన్నిరాసమును, మున్ముందు చేయఁబడును. సాంఖ్యము సేశ్వరమనియు నిరీశ్వరమనియు రెండువిధములు. అందులో సేశ్వర సాంఖ్యులు జగత్తున కీశ్వరుఁడుపాదానకారణ (Chiefor Primary cause) మనియును ప్రధానము (Substance) నిమిత్తకారణ (Immediate cause) మనియుఁ జెప్పుచున్నారు. ఉదాహరణము కుండకు మన్ను ఉపాదానకారణము కుమ్మరివాఁడు నిమిత్తకారణము. అటులనే జగదీశ్వర విషయమనుచున్నారు. ఈసేశ్వరసాంఖ్యమునకే యోగమత మనియు,

హైరణ్య గర్భమత మనియు నామాంతరములు గలవు. నిరీశ్వరసాంఖ్యులు (Materialist) జగత్తునకు ప్రధానమే (Sub stance) యుపాదాన కారణమనియుఁ జెప్పుచున్నారు. సాంఖ్యమతమునకు కీలకమగు ప్రధానమేమియని విచారింతము. సత్వరజస్తమోగుణముల సమతావస్థయే Adjustment of Satva Rajasa & Tamasa elements in Nature ప్రధానము. దానికి విషయము కలుగఁగానే జగత్సృష్టి యగుచున్నది. ఆ ప్రధానము మృత్తువలెనే యచేతన మయ్యును పురుషభోగార్థమై (to be enjoyed by the self) విచిత్ర ప్రపంచముగా పరిణమించుచున్నది. గాని దానికి కారణాంతరము లేదని నిరీశ్వరసాంఖ్యవాదము. వారివాదము ప్రకారముగానే యచేతనమగు ప్రధానమునకు స్వతంత్ర శక్తిలేదు గనుక జ్ఞానపూర్వకమగు నీ వివిధ విచిత్ర ప్రపంచరచనకు నిది కారణమనుట యుక్తి యుక్తము కాదు. మన్నుకుండగా చేయుటకుఁ గుమ్మరివాఁడు, కఱ్ఱ, సారె, మొదలగు సహాయము లున్నపుడే ఘటరచన కన్పట్టునట్లు ప్రధానమందును జేతనసహాయ (Active consciousness) మున్నప్పుడే ప్రపంచరచనాసామర్థ్యము కలుగుచున్నది గాని స్వతంత్రముగా నట్టి సామర్థ్యము లేదు. అచేతనమగు క్షీరము తన్నుఁ ద్రాగినవత్సయొక్క వివృద్ధికొఱ కెట్లు సహజముగానే ప్రవర్తించునో యటులనే త్రిగుణాత్మకమగు ప్రధానము పురుషప్రయోజనార్థము విషమావస్థను బొంది సహజముగానే ప్రవర్తించుచున్న దని సాంఖ్యులు వాదించఁగా గోవు తన దూడయందలి స్నేహముచేతను, అది వృద్ధికావలెనను నిచ్ఛచేతను, తనయందలి పాలను జారవిడుచుటచేతను దూడ పాల నాకర్షించుటచేతను పాలు స్రవింపుచున్న వని చెప్పెడి సాంఖ్యయుక్తి నిరసింపఁబడినది. మఱియుఁ బ్రధానము సహాయాంతరాపేక్ష (Need of exteral help) లేనిదగుటచే జగత్కారణము కాదు. ధేన్వాదులు భుజియించిన తృణాదికము స్వభావముగానే యెట్లు క్షీరాకారముగా పరిణమించుచున్నదో యటులనే త్రిగుణాత్మకమగు ప్రధానము మహత్తుగా పరిణమించుచున్న దని వాదించఁగా గోవులవలన భుజింపఁబడిన తృణాదులే కాలవయో విశేషములచేఁ బాలుగా పరిణమించుచున్నవిగాని యాతృణాదికమే వృషభాదులవలన భుజింపఁబడినచోఁ బాలగుటలేదు. కావున తృణాదికము పాలగుటకు గోవులే గారణములుగాని పరిణామశక్తియొక్క స్వభావము

మాత్రముగాదు. అయినచోఁ దృణమును, ఉదకము, నొకపాత్రలోఁ బోసిన నవి పాలు కావలసియుండును కాని యవి యట్లగుట లేదు. కావున వానికి నిమిత్తాంతరాపేక్ష కలదని యంగీకరించవలెను. ఇటులనే ప్రధానమునకు సహజపరిణామశక్తి (Imate Transformation) లేదు. నిమిత్తాంతరాపేక్ష యున్నది గనుక నది జగత్కారణము కానేరదు. ప్రధానము (Substance) నకు స్వాతంత్ర్యమున్నదని యొప్పినను ప్రయోజనా (Purpose) భావముచే నది నిరర్థక మగుచున్నది. ఒకవేళ నొక గ్రుడ్డివాని మూఁపున నెక్కిన కుంటివాఁడు ప్రవర్తించునట్లు స్వయముగా నప్రవర్తమానముగా నయస్కాంతము లోహమును ప్రవర్తింపఁజేయునట్లు పురుషప్రేరణమున ప్రధానము ప్రవర్తించుచున్నదని సాంఖ్యులన్నచో నదియు సరికాదు. పూర్వపక్షి నిరీశ్వర సాంఖ్యుఁడైనచో (Materialist) స్వమత సిద్ధాంతహాని కలుగుచున్నది. ప్రధానము స్వతంత్రశక్తి కలదగుటచే పురుషుఁ డుదాసీనుఁడగును. (Tatastah or non-interfering passive agent) అందువల్ల పురుషుఁడు ప్రధానమును ప్రేరేపించుట యసంభవము. ప్రధాన మచేతన మగుటచేతను, పురుషుఁ డుదాసీనుఁడగుటచేతను, తృతీయపదార్థసహాయము లేకపోవుటచేతను, సృష్టియగుటకే అవకాశము లేదు. అప్రవర్తకుఁడగు కుంటివానిమాటలచే గ్రుడ్డివాఁడు ప్రవర్తించునట్లు ఈశ్వరుని ప్రేరణచే నిష్క్రియుఁడును నిర్గుణుఁడును నగు పురుషున కట్టివ్యాపార మసంగతము.

ఇదిగాక సాంఖ్యమతమందు నింద్రియము లేదని కొందఱును, మూఁడని కొందఱును, మహత్తత్త్వమునుండి సృష్టి యని కొందఱును, అహంకారమునుండి సృష్టియని కొందఱును, పరస్పర విరోధ వాదములు గూడఁ జేయుచుండుటచేత వారిమత మయుక్త మగుచున్నది.

## న్యాయవైశేషిక మతముల వివరణము.

ఇవి పరమాణువులు జగత్కారణములని (Atomic Theory) వాదించుచున్నవి. పరమాణువులు జడము లగుటచే వానినిఁ గూర్చ మఱియొకటి (combining Agent) అటులనే వాని నెడఁబాపునది కూడ మఱియొకటి (Separating Agent) కావలసి యుండెను. అనఁగా సృష్టి (Creation) ప్రళయమునకు (Destruction) అచేతనములగు

పరమాణువులకన్న భిన్నమగు శక్తియొకటి (Force) యపేక్షణీయము గనుకను, పరమాణువులకు స్వతంత్ర శక్తి లేదు కనుకను పరమాణువులు జగత్కారణము కానేరవు. ఇదిగాక సాంఖ్య, న్యాయ, వైశేషిక మతములు దుర్యుక్తియోగము (Bad reasoning) వలనను, వేదవిరోధము వలనను, శిష్టాపరిగ్రహమువలనను (Non-acceptence by Experts) అనపేక్షితములని బోధింపఁబడినవి. ఇందుకు వైశేషికులు పృథివ్యప్తేజోవాయుపరమాణువులును, ఆకాశదిక్కాలును, ఆత్మ మనస్సులును నిత్యము లనియుఁ, దదితరము లన్నియు ననిత్యము లనుటచే నర్ధవైనాశికు (Partial atheists) లనఁబడుచున్నారు. ఇవి యన్నియు ననిత్యము లనుటచేఁ బూర్ణ వైనాశికులు (Complete atheists) బౌద్ధులగుచున్నారు. బౌద్ధులు నాలుగువిధములు, ౧. సౌత్రాంతికులు, ౨. వైభాషికులు, 3. యోగాచారులు, ౪. మాధ్యమికులు. ఇందులో, ౧, ౨, అనఁగా బాహ్యార్థవాదులు అస్తిత్వవాదులే (Those that admit the-Realitylof the world) మూఁడవ వారగు విజ్ఞానాస్తిత్వవాదులు (Those that admit the Existence of working intelligence and deny that of the Real world) అనఁగా బాహ్యశూన్యవాదులు. నాలవవారు సర్వశూన్యవాదులు (Nilhists) బాహ్యవాదులనఁగాఁ బృథివ్యాది స్థూల ద్రవ్యమనుమేయము (Inferential) అనుచు మొదటివారును, అది ప్రత్యక్షము (Real) అని రెండవవారును అనుచున్నారు. ఈబౌద్ధుల వాదమందును వస్తువులకు "క్షణికోత్పత్తి" (Momentary Birth) క్షణికవినాశములు (Momentary Death) ముఖ్యాంశములు. వస్తువులు క్షణికములను వాదమున పరస్పరకారణత్వము (Law of Cansation) సిద్ధింపఁజాలదు. ఏలయనఁగా కారణముగా నంగీకరింపఁబడు నొకవస్తువునకు సిద్ధి యగుటకై దానికి స్వోత్పత్తి (Objective Existence) సమయమును పరనిష్పన్నసమయమును (Chemical Combination) వస్త్వాత్పాదక సమయమును (Formation of another Substance) ఉండవలెను. స్వోత్పత్తికాలమందే కార్యోత్పాదనము చేయుచున్న దనినయెడల కార్యకారణవిభాగమే లేకపోవును. ఉత్పత్తి వినాశములు సకలవస్తువులకు (Matter) స్వరూపములని (Natural) కాని, యవస్థాంతరములని కాని, (Transformation) వస్త్వంతరము లని కాని యోంచినచో నీ క్రింది

దోషము కలుగుచున్నది. స్వరూపములన్నచో నుత్పత్తి వినాశశబ్దములు వస్తుశబ్దమునకు పర్యాయములే కావలెను. అట్లయి యుండలేదు. అవస్థలన్నచో వస్తువునకు నాద్యంత మధ్యమస్థితులు గల్గి వస్తువు క్షణికమగుచున్నది. వస్త్వంతరము లనినచో దానికి వస్తుసంబంధము లేకపోవుటచేత శాశ్వత మని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇందువలన బౌద్ధుల క్షణికత్వ వాదమునకు భంగము కలుగుచున్నది. పదార్థజాలము క్షణిక మని చెప్పినట్లుగానే జ్ఞాతయును (Knower or Seer) పదార్థవిషయక జ్ఞానమును (Knowledge of things) క్షణికము లనవలెను. అయినచో మనకు నిన్న చూచినవస్తువు నేఁడు స్మరణమునకు రాఁగూడదు. అట్టి స్మృతి సర్వానుభవ సిద్ధము. వాస్తవముగా బాహ్యపదార్థములు లేవనియు, ఉన్నట్లు కనఁబడు ననియు బౌద్ధులలో విజ్ఞానవాదులు చెప్పుచున్నారు. బాహ్యపదార్థస్ఫూర్తి (Realisation) స్వానుభవవేద్య మగుటచే లేదనుట యసంగతము. ఒకఁ డన్నము భుజించి తృప్తిపొందిన పిమ్మట "తాను భుజింపలేదు. తృప్తి పొందలేదు" అనుట యెట్లు లసంగతమో యటులనే యింద్రియసంబంధములచే బాహ్యపదార్థములను దెలిసికొనుచు నవి లేవనఁగూడదు. సర్వశూన్యవాదమును జేయుమాధ్యమిక బౌద్ధవాదము శాస్త్రానుభవ విరుద్ధ మగుటచే నసంగతము.

## జైనమత వివరణము.

ఈ జైనులు దిగంబరులనియు (అనఁగా రంగుబట్టలు కట్టువారు) శ్వేతాంబరు లనియు ద్వివిధము. వీరిమతములో పదార్థములు "జీవము" లనియు నవాంతరభాగము లనేకములుగలవు. వీరఖండ నిర్వికారచైతన్యమగు బ్రహ్మ మేకరూప మను వేదాంతమునకు విరోధముగా ననేకాంత వాదముచేయుచున్నారు. (The world is Made of Manifold Forms) ఏకపదార్థమందు "సత్యాసత్య విరుద్ధధర్మసమావేశ" (Combination of Power & Non-Power) మేకకాలమందు శీతోష్ణమువలె సంభవింపఁజాలదు. కావున నీయార్హతమత మసంగతము. ఈమతమందు మఱియొక దోషము కలదు. ఏమనఁగా:—జీవుఁడు దేహానురూప ప్రమాణము (Size Proportionate to Bodies) కలవాఁడనియు, నిత్యుఁడనియుఁ, గర్మ

విపాకముచే గజమనుష్యాది భిన్నభిన్న జన్మములు కలుగవచ్చుననియు, జైనులు తలంచుచున్నారు. అట్లైనచో నొకమనుష్యజీవుఁడు మనుష్యపరిమాణమును బొంది మరల నెద్దియైన, కర్మవిపాకము (Change of act) చే "హస్తి" జన్మమును బొందెనేని దన తొల్లింటి పరిమాణ మల్పమగుటచే గజశరీరము నంతయు వ్యాపింపఁ జాలకున్నాఁడు. కావున నిర్జీవి కావలసివచ్చును. మఱియు వానికి దోమజన్మము కలిగెనేని వానియందలి కొంతభాగము దోమశరీరములో దూఱక బైటనుండుటచే మరల పూర్వోక్తదోషమే కలుగును. ఏకజన్మమందుఁగూడ శరీరమునకుఁ గౌమార యౌవనాద్యవస్థ లందుస్థౌల్య సౌక్ష్మ్యములు కలిగినప్పుడు పైదోషములే కలుగుచున్నవి. కనుక వీరిమత మసంగతము.

## పాశుపతమతము.

దీనినే మహేశ్వరమత మని యందురు. పశుపతి యగు నీశ్వరుఁడు జగత్తునకు కేవల నిమిత్తకారణమే యనియుఁ, బశుపాశ మోక్షార్థ మనఁగా జీవబంధవినాశము (Redemption of Jiva) కొఱకు కార్య, కారణ, యోగ, దుఃఖాంతము లని పదార్థము లేదువిధములుగా విభజింపఁబడె ననియు, మాహేశ్వరులు భావింపుచున్నారు. కార్య మనఁగా మహదాదికము (Effect) కారణ మనఁగా నీశ్వరుఁడును బ్రధానమును. (cause real & apparent) యోగ మనఁగా సమాధి. విధి యనఁగా త్రికాల స్నానాద్యాచారములు. దుఃఖాంతమనఁగా మోక్షము. ఈమహేశ్వరు లాచారభేదముచే శైవులును, పాశుపతులును, కారుణిక సిద్ధాంతులును, కాపాలికులును, అని నాలుగు తెఱఁగులుగానున్నారు. వీరికిఁ బాశుపతాగమము ముఖ్యప్రమాణము. వీరివలెనే యాగమప్రమాణము నంగీకరించు నేశ్వరసాంఖ్యులును, యోగులును గూడ నీశ్వరుఁడు జగత్తునకు నిమిత్తకారణము మాత్రమే యనియును, ప్రధాన ముపాదాన కారణమనియును ప్రధాన పురుషేశ్వరులు (Substance Self & Sprit) పరస్పర విలక్షణము లనియు (Distinct) తలంచుచున్నారు. ఇటులనే యనుమాన ప్రమాణమాత్రముచే (inference) నీశ్వరసద్భావము (Existence) ను సాధించునట్టి తార్కిక వైశేషికులు

(Materialists) ను స్వప్రక్రియానుసారముగా (in accordance with their theory) నీశ్వరుఁడు నిమిత్తకారణ మని చెప్పుచున్నారు.

←≻ { ఈమతములన్నియు దూష్యములని చెప్పుటకు కారణములు. } ≺→

సామరస్యము (Unity) లేకపోవుటవలన నీశ్వరుఁడు జగత్తునకు నిమిత్తకారణము మాత్రమేయని చెప్పఁగూడదు. సామరస్య మున్న యెడల జగత్తునకుఁ గల వైషమ్య నైర్ఘృణ్యాదోషమును, కర్తేశ్వరుల కన్యోన్యాశ్రయదోషమును ఉదాసీనుఁడనుటచే సృష్టికర్తృత్వదోషమును సిద్ధించును. ఈశ్వరుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు ననంతుఁడు (Infinity) ననియు, ప్రధానము (Substance) గూడ ననంత మనియుఁ బురుషులు ననంతులే యనియు నీమూఁడును బరస్పరభిన్నము లనియును నీమతస్థు లంగీకరించినారు. సర్వజ్ఞుఁడగు నీశ్వరునిచేఁ దనయొక్కయు ప్రధానము యొక్కయు బురుషునియొక్కయుఁ బరిమాణ మింతింతయని చెప్పఁబడి యుండలేదు. అయినను దోషమే కలుగుచున్నది. ప్రధాన పురుషేశ్వరులు పరిమాణముచేఁ బరిచ్ఛిన్న లంటిమా? ఘటాదికమునకువలె వినాశము సంభవించుచున్నది. లేవంటిమా? ఈశ్వరునకు సర్వజ్ఞత్వ హాని కలుగుచున్నది. తార్కికులవాద మసమంజసము.

## భాగవతమతము.

ఈ మతమునకు పాంచరాత్రాగమము ప్రమాణము. ఆయాగమము వాసుదేవప్రణీత మనియు వేదతుల్య మనియు వారు చెప్పుచున్నారు. ఈమతమున భగవంతుఁ డొక్కడే. అతఁడు నిరంజనుఁడును, జ్ఞానస్వరూపుఁడును నగు వాసుదేవుఁడు. అతఁడే పరమార్థతత్త్వము. అతఁడు తన్నును తానే నాలుగుభాగములు గాచేసికొనెను. ఎట్లనఁగా—

(౧) వాసుదేవవ్యూహము=పరమాత్మ (Universal Soul)

(౨) సంకర్షణవ్యూహము=జీవుఁడు (Individual soul)

(3) ప్రద్యుమ్నవ్యూహము=మనస్సు (mind)

(౪) అనిరుద్ధవ్యూహము=అహంకారము (me and mine)

వీరిలో వాసుదేవుఁడు పరాప్రకృతి. అనఁగా మూలకారణము. (Absolute cause) ఇతరులు తత్కార్యములు. వ్యూహ మనఁగా మూర్తి. (Body) ఈనారాయణుఁడే అవ్యక్తముకంటెఁ బరుఁడగు పరమాత్మ, సర్వాత్మ, అతఁడే తన్ననేకవిధములుగా మూర్తీభవింపఁజేసికొనియున్నాఁడు. "సఏకధా భవతి, త్రిధా భవతి" అను శ్రుతిసమ్మతముగుటచేతఁ దన్నుఁ దానే యనేకవిధములుగాఁ జేసికొన్నాఁడనుట నిరాకరింపఁబడుట లేదు. ఇఁక వాసుదేవునివలన సంకర్షణుఁడును, సంకర్షణునివలనఁ బ్రద్యుమ్నుఁడును, ప్రద్యుమ్నునివలన ననిరుద్ధుఁడును బుట్టుచున్నారను పాంచరాత్రాగమసిద్ధాంతము "ఉత్పత్త్యసంభవా" త్తను సూత్రముచే వేదవిరుద్ధ మని దూషింపఁబడుచున్నది. జీవుఁడుత్పన్నపదార్థమే యైనచో వాని కనిత్యత్వము (Mortality) సిద్ధించును. అందువలన మోక్షప్రాప్తి (Redemption) కానేరదు. జీవుఁడుత్పత్తికానిచో మనస్సున కుత్పత్తి యసంభవము. మనస్సులేనిచో నహంకార ముద్భవించుటకు చోటే లేదు వాసుదేవాదులు విజ్ఞానశక్తులు సమాను లనిన (ఉత్పత్తి లేకపోవుట) యను దోషము కలుగును. వాసుదేవాదులు పరస్పరభిన్నులును (District) స్వతంత్రులును తుల్యధర్ములును (Independent and equal) నైనచో ననేకేశ్వర కల్పన చేసినట్టగును. ఒక్క యీశ్వరునిచే సృష్టి సిద్ధించుచుండఁగా ననేకేశ్వరు లున్నారనుటవలనఁ బ్రయోజనము లేదు. నలుగురు సమావేశము కావలెనని నయెడల నందు నెవ్వరికిని నీశ్వరత్వము లేకపోవును. కావున బ్రహ్మాదిస్తంబపర్యంతము నగు సమస్తజగత్తును భగవద్వ్యూహమేయని చెప్పఁదగియున్నది కాన సంఖ్యానియమమున కవకాశము లేదు. పరస్పర విరోధము లుండుటచే జీవోత్పత్తివాద మసంగతము. పరమార్థతత్త్వమగు వాసుదేవుఁడు గుణియనియు, సంకర్షణాదులు గుణములనియు నొకచోటను; వీరందఱును జ్ఞానైశ్వర్య శక్తి బల తేజో గుణములచే సమాను లని మఱియొకచోటను బోధింపఁబడినది. ప్రద్యుమ్నానిరుద్ధాదు లాత్మకంటె భిన్నులని యొకచోటను, ఆత్మలే యని యొకచోటను జెప్పబడినది. చతుర్వేదాధ్యయనమున మోక్షప్రాప్తి లేదని యెంచి శాండిల్యముని యీ పాంచరాత్రాగమమును జేసె నను

టచే వేదనిందాదోషము కలుగుచున్నది. ఈపరస్పర భేదమువలన నీ పాంచరాత్రాగమ కల్పన యసంగత మని సిద్ధమగుచున్నది.

ఇట్లు జగత్కారణ విషయమున కలిగిన పూర్వపక్షమతముల వివరణము చేయఁబడినది. ఇందులో కేవల మీశ్వరాభావమును జెప్పునవి కేవలనాస్తికమతములు. ఈశ్వరుని యాస్తికత్వమున నొప్పుకొని యాతనిఁ గేవల నిమిత్తమాత్రుఁ డనువారు ప్రచ్ఛన్ననాస్తికులు. మిగిలినవి సిద్ధాంతమతములు. అవి "బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా" యని యీషద్భేదములతో నంగీకరించుచున్నవి. ఇందు జీవేశ్వర సంబంధ విషయములలో కించిద్భేదము లున్నను నవి శ్రుతిసమ్మతములును, యథార్థవస్తుబోధకములును నగుటచే సిద్ధాంతములుగా నుత్తర మీమాంసకులచే నంగీకరింపఁబడినవి. "సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ, నాన్య దస్తి కించన" అను పరమసిద్ధాంతమతముగూడ నుపాసనాసాధ్యమును,అనుభవైక వేద్యమును గావున నందఱిచే నంగీకరింపఁబడి యున్నది. ఈ సిద్ధాంతమత పరమ సిద్ధాంతమత వివరణము మూఁడవప్రకరణమునఁ జేయఁబడును.



## మూఁడవ ప్రకరణము.

### సిద్ధాంత మతవివరణము.

ఇదివఱకు మొదటిప్రకరణములో మతశబ్దార్థనిర్వచనమును, మతముయొక్క యావశ్యకమును గుఱించియు వ్రాయఁబడినది. రెండవప్రకరణములోఁ బూర్వపక్షమతనిరాకరణము సంగ్రహముగఁ జేయఁబడినది. ఇఁకను సిద్ధాంతమతవివరణము చేయఁబడును. ఇప్పటివారిలో మతవిషయక జ్ఞానమం దభిరుచికలవారు తక్కువ గనుకను మతవిషయకోపన్యాసములు సులభముగా నవగాహన మగునవి కావుగనుకను పూర్వోక్త ప్రకరణములలోని, యంశములనే తొలుదొల్త చదువరులకు జ్ఞాపకార్థమై సంగ్రహముగ వ్రాసి పిదప ప్రస్తుతాంశమును వివరించెదను.

మతములు పూర్వపక్ష మతములనియు, సిద్ధాంత మతములనియు రెండువిధములు. మొదటివి కేవల నాస్తిక మతములనియుఁ, బ్రచ్ఛన్న నాస్తికమతములనియు రెండువిధములు. అట్లే సిద్ధాంతమతములలోఁగూడ

ఆస్తిక మతములనియు, శుద్ధాస్తికమతములనియు రెండువిధములు గలవు. ఈ నాలుగువిధములగు మతములలోను గడపటిదియగు శుద్ధాస్తికమతము మాత్రము ఏకమతమై యున్నది. దీనికే పరమ సిద్ధాంతమతమనియు, వేదాంత మతమనియు, బ్రహ్మ మతమనియు, అద్వైత మతమనియు, నామాంతరములు గలవు. ఆ యద్వైత మతమునుగుఱించి ముందు సవిస్తరముగా వ్రాయఁబడును. తక్కిన మూఁడు విధములగు మతముల లోను ననేక భేదములుగలవు. అందు ముఖ్యమైనవానిని వివరించెద:—

## పూర్వపక్షమతములు.

1. బౌద్ధమతములు మూఁడు:—

| | |
|---|---|
| (౧) జ్ఞానము, వస్తువుకూడ కలదనువారు | వీరు క్షణికోత్పత్తి క్షణిక వినాశనము కలదని చెప్పుదురు. |
| (౨) జ్ఞానము, మాత్రమే కలదనువారు | |
| (౩) జ్ఞాన, వస్తువులు రెండును లేవనువారు | |

2. చార్వాకమతములు ఆఱు:—

(౫) పంచభూతమతములలోను ఒక్కొక్కటి నిత్యమని చెప్పుమతము.

(౧) పంచభూతసమావేశమే జగత్కారణ మనుమతము.

ఇత్యాదిమతములు కేవల నాస్తికమతములు.

3. యోగసాంఖ్యమతములు:—

ఇవి ప్రధాన మనఁగా మాయ జగత్కారణమని చెప్పునవి. ఇందు పతంజలికృతము ఆస్తికసాంఖ్యము (లేక) సేశ్వరసాంఖ్యము. 2 కపిలకృతము నాస్తిక (లేక) నిరీశ్వరసాంఖ్యము.

4. శైవ శాక్తేయమతములు. ఇవి చిచ్ఛక్తి జగత్కారణ మనునవి.

5. తార్కికమతము. పరమాణువులు జగత్కారణమను వారిమతములు. ఇందు 1 నైయాయికమతము. ఇది గౌతముని సిద్ధాంతము. ఇది ఆస్తిక తర్కము. 2 వైశేషికమతము. ఇది కణాదసిద్ధాంతము. ఇది నాస్తిక తర్కము.

6. ఆర్హతమతము. ఇది జైనులసిద్ధాంతము. ఇది ప్రపంచపదార్థము జగత్కారణ మని వాదించునది.

7. పూర్వ మీమాంసామతము. ఇది కర్మము జగత్కారణ మనునది.
ఇవి ప్రచ్ఛన్న నాస్తికమతములు.

8. ద్వైతము } ఇవి జీవేశ్వరులు జగత్కారణములని చెప్పు
9. విశిష్టాద్వైతము } మతములు. ఇవి ఆస్తికమతములు.

10. అద్వైతము:—బ్రహ్మమొక్కఁడే సత్యమనియు, రెండవది లేదనియు నిశ్చయించినమతము. ఇదే శుద్ధాస్తికమతము. ఇదే పరమసిద్ధాంతము.

ఇటుల సర్వమతములును పదిభాగములుగా విభజింపఁబడియున్నవి. ఇందు మొదటి యేడును పూర్వపక్షమతములును, కడపటి మూఁడును సిద్ధాంతమతములునునై యున్నవి.

## పూర్వపక్షమతములసారము.

1 శూన్యవాదము. 2 పంచభూతకారణవాదము. 3 పరమాణుకారణవాదము. 4 ప్రధాన (మాయా) కారణవాదము. 5 కర్మకారణవాదము. అని అయిదుభాగములుగా నున్నది. ఈయయిదింటి తాత్పర్యము "అచేతనపదార్థమే" జగత్కారణ మని స్పష్టమగుచున్నది. అట్టి అచేతమునకుఁ గలరూపభేదముల నిర్ణయించుటలో నిన్నిమతభేదములు గలిగెఁగాని వాస్తవముగా నివియన్నియు నొకేమతమయి యున్నవి. ఇన్ని పూర్వపక్షమతము లుండుటకుఁ గారణము సిద్ధాంతమును మఱింత స్థిరపఱుచుటకేయని యిదివఱకు ప్రకరణములలో వ్రాయఁబడినది.

## సిద్ధాంతమతవివరణము.

సిద్ధాంతమతములలో ఆస్తికమతమని శుద్ధాస్తికమతమని రెండు తరగతులు గలవు. ఆస్తికమతములలో శైవవైష్ణవాదికమతము లనేకములున్నను జీవేశ్వరులు సచేతనులై నిత్యులై యున్నారనుటకు భగవంతుఁడొక్కఁడేయనుటకును భిన్నాభిప్రాయంబులు లేవు. కాని వీనిలో రెండు తెగలు గలవు.

## 1 ద్వైతము. 2 విశిష్టాద్వైతము.

ఈ రెండుమతములవారును నీశ్వరుఁడే జగత్కారణుఁ డనుటవలన నివి యాస్తికమతము లనఁబడెను. ఈ మతములలో జీవుఁడును పరమాత్మయును వేరు వేరు పదార్థములని చెప్పునది ద్వైతము. ఇందు సర్వ

జ్ఞత్వ సర్వేశ్వరత్వ సర్వాంతర్యామిత్వ సర్వవ్యాపకత్వ సర్వశక్తిత్వాద్యైశ్వర్యోపేతుండును, సచేతనుండును నగు భగవంతుని సంకల్పమాత్రమువననే ప్రపంచసృష్టి యగుచున్నదనియు నాతని వికల్పమాత్రమువననే ప్రపంచప్రళయ మగుచున్నదనియును జెప్పఁబడినది. అట్టిభగవంతుఁడగుహరియే సత్యస్వరూపుడనియు, జీవులు తదనుచరులనియు, వారివారి కర్మాచరణమువలన నీచోచ్చభావమును బొందుదురనియు, నైజసుఖానుభూతియే ముక్తియనియు, స్వచ్ఛమగు భక్తియే తత్సాధనమనియు ద్వైతులనుచున్నారు. మఱియు నేజీవుఁడు సత్క్రియాచరణముచేత శాశ్వతసుఖమును గోరునో అతనిని గటాక్షించి జననమరణములు లేని పదవి నీశ్వరుఁ డిచ్చుననియు, నదియే మోక్షమనియు, అది సాలోక్య సామీప్యములను నీశ్వరసన్నిధి జీవునకు కలుగుటయే యని ద్వైతులందురు. ద్వైతులమతములో జీవేశ్వరులు సగుణులేయని వారియభిప్రాయము. వీరు జన్మాంతరముల నంగీకరించినారు. విశిష్టాద్వైతమనఁగా కార్యకారణోభయావస్థావిశిష్ట బ్రహ్మాభేదము. ఇందు బ్రహ్మమునకును జగత్తునకును సత్యత్వము చెప్పఁబడినది. జీవపరమాత్మలు వేఱనియు, ముక్తియందుభయులును ఆనందసామ్యము గలవారనియు, బ్రహ్మము శరీరివంటివాఁడనియు, జగత్తు శరీరమువంటిదనియు, అధికారానుగుణముచేత భక్తిప్రపత్తులను బట్టి జీవులకు సారూప్యసన్నిధిరూపక మోక్షము గలుగుననియుఁ జెప్పఁబడినది. ఇందు భక్తియనఁగా పరమాత్ముండే ముక్తికారణుండని తద్విషయమునఁ బ్రీతిరూపంబగు తైలధారలె నవిచ్ఛిన్నంబగు ధ్యానపరంపర. ప్రపత్తియనఁగా నానుకూల్య సంకల్పప్రాతికూల్యవర్జన రక్షకత్వ విశ్వాసములు మొదలగు నంగ పంచకముతోఁగూడిన యాత్మనిక్షేపము. ఇదియును జన్మాంతరమును నొప్పుచున్నది ఈ రెండుమతముల సిద్ధాంతముల సారమేమనఁగా, సర్వజ్ఞత్వా ద్యైశ్వర్యోపేతుఁడును, సచేతనుఁడును, నగు భగవంతుని సంకల్పముచేతనే ప్రపంచము సృజింపఁబడుచున్నది. ప్రళయమును నతనియిచ్ఛచేఁ గలుగుచున్నది. ఆ పరాత్పరుఁడు, దివ్యమంగళవిగ్రహుఁడును, అనంతకల్యాణగుణ సమేతుఁడును, హేయగుణరహితుఁడును, సర్వదా ఆనందమయుఁడునై యున్నాఁడు. జీవులు ఆయన యంశము గలవారైనను కించిద్జ్ఞత్వాదిగుణ సమేతులై అల్పసామర్థ్యము గలవారై యున్నారు. ఈశ్వరుఁడు శుద్ధ సత్త్వోపాధిగల

వాఁడగుటచే నట్టి తారతమ్యాజ్ఞాతాది భేదములకుఁ గారణమైనది. జీవులకు అండాండ పిండాండంబులును, ఈశ్వరునకు బ్రహ్మాండంబును స్థూల శరీరములయి యున్నవి. ప్రళయమందు దాశరీరములు నశించినను జీవులు నశించువారుకారు. నిత్యులై యుందురు. ప్రళయకాలములో నీశ్వరుని యందు జీవులిమిడియుందురు. సృష్టియందు స్థూలశరీరమును ధరించి జన్మాదుల నెత్తుచుందురు. ఇందులకు దృష్టాంతము, తాఁబేలు నిద్రయందు తనసర్వాంగములఁ దనలో నిమిడ్చికొని జాగ్రదవస్థయందు వానిని పైకి చాచునట్లే ఈశ్వరునియందు జీవులకు సంకోచములు గలుగుచుండును. ఈజీవులు తృణ జలూకాన్యాయముగా ననఁగా గడ్డిమీఁదనుండు జెలగ యేలాగున తన ముందటి గడ్డిపరకనుపట్టుకొని తానున్న గడ్డిపరకను వదలి వేయునో ఆలాగుననే జీవులునయితము ముందటి శరీరమును గ్రహించి వెనుకటి శరీరములను విడిచిపెట్టుదురు. దీనికే జన్మించుట యనిపేరు. ఇట్టి శరీరములను పొందించు కర్త ఈశ్వరుఁడు. ఆయన హేయగుణ రహితుఁ డయినను జీవులకు వారివారిపుణ్యపాపములకుఁ దగిన సుఖదుఃఖముల నిచ్చునట్టి శరీరముల నిచ్చువాఁడు. ఆయనయే ఫలప్రదాత. పుణ్యపాపముల ననుభవించుటకు జీవులను, లోకాంతరములను, తదధిపతులను, దేవాసురులనుగూడ సృజించియున్నాఁడు. జీవులు తమతమ సత్క్రియాచరణములచేతను సాలోక్య, సామీప్య, సారూప్య రూపములగు నీశ్వరసన్నిధిని గాంచుటయే మోక్షము. ఇందు జీవేశ్వరులు సగుణులు. ఇదిగాక నింక కొన్ని ఆస్తికమతములు గలవు. కాని వానియందు పునర్జన్మ మంగీకరింపఁ లేదు. జీవుఁడు ఒక జన్మమందు చేసిన పుణ్యపాపములకుఁ దగిన ఫలము నాజీవుఁ డాజన్మమందె పొందునట్లు ఈశ్వరుఁడు చేయుచున్నాఁడు. కాని వేరుజన్మములు లేవనియును, తమ మతమవలంబించిన వారిపాపములను వారించి వారికి సుఖముమాత్రము ఆయన కలుగఁజేయుననియును, ఆ మతస్థులు పల్కుచుందురు. అట్టిమతములు క్రైస్తవ మహమ్మదీయాది మతములైయున్నవి. అవి నామతః జీవేశ్వరులను ఒప్పుకొన్నటువంటి ప్రచ్ఛన్న నాస్తికమతములతోఁ దుల్యమైయున్నవి. ఎందుచేత ననఁగా జీవులకుఁ బునర్జన్మము లేనిచో శరీరములకు నాశనము గనుపడుచున్నదిగదా! ప్రతి దినము పుట్టుచుండు జీవులెవరు? లేక ఎప్పటికప్పుడు జీవులను సృజించుచున్నాడందురా! ఉత్పత్తిగలదానికి నాశనము విధి గనుక ఆ శరీరము

తోనే యాజీవుఁడుగూడ నాశనము నొందవలయును. ప్రాఁతజీవులకే పునస్సృష్టియందు జన్మము లభించునందురా? అట్టిజన్మము గలుగువఱకును వారెక్కడనుందురు? పుణ్యపాపములు తిరుగా జన్మముకలుగకమును పే యనుభవింతురందురా? పునర్జన్మమందు కొందఱధికులుగను, కొందఱు నీచులుగను పుట్టుట యసంభవము. ఇవి వెనుకటి సృష్టిలోని పుణ్యపాప లేశము లందురా? ఒక జన్మములోని పుణ్యపాపములకుఁ దగిన శరీరముల నీయకుండ వెనుకటిజన్మము తుదవఱకు ఎందుకు జీవులను నీశ్వరుఁడు నిల్పి యుంచె? ఏకారణంబును గానరాదు. ప్రతిజీవుఁడును పుణ్యపాపములు గలవాఁడు గనుక పాపములశిక్ష ననుభవించుటకు నిలిపినాడందురా? పుణ్యఫలానుభవమునకు వెంటనే జన్మము గలిగించవలెను. అట్లు చేయ నిచో పుణ్యఫలానుభవముగూడ శిక్షవంటిదగును. జీవులయొక్క పుణ్య ఫలానుభవములకు లోకములను సృజించెనందురో? ఆయాలోకపాలకుల నుగూడ సృజించవలెను. జీవులనచ్చటికి తీసికొనిపోవుటకు దేవతలనుగూడ సృజించవలెను. ఆప్రకార మీ క్రైస్తవ మహమ్మదీయాదిమతములు చెప్పు టలేదు. చెప్పినచో నవియు ద్వైతవిశిష్టాద్వైతములలోనే చేరును. మఱి యుఁ దమతమ మతములను అవలంబించువారినే యీశ్వరుఁడు రక్షించు ననుటచే వీరిమతములందు నీశ్వరునకుఁ బక్షపాతబుద్ధి యారోపింపఁబడు చున్నది. ఈకారణములచేతనే క్రైస్తవ మహమ్మదీయాదిమతము లాస్తిక మతములోఁ జేర్పఁబడలేదు. ఇంతవఱకు సిద్ధాంతమతములోఁ జేరిన ఆస్తి కమతములగు ద్వైత విశిష్టాద్వైతమతసిద్ధాంతములను జెప్పియుంటిని. ఇఁకను వానిపై నాక్షేపణలను వివరించుచున్నాను.

౧. ఆమతములవారు జీవేశ్వరులు సగుణులని చెప్పినారుగదా, జీవే శ్వరులకుఁ గలదను గుణము చైతన్యసంబంధమయినదా? అచేతన (జడ) సంబంధమైనదా? అచేతనమైనచో నశించునది కావలెను. చేతనమైనచో సచేతనులయిన జీవేశ్వరులిద్దఱిలో నొకనికి హేయగుణ రాహిత్యమును నొకనికి హేయగుణ సాహిత్యమును నెట్లు తటస్థించెను?

౨. హేయగుణములు గలజీవుఁడు చేతనుఁడుగాఁడందురా? చేతనధర్మ ములైన జ్ఞానమును, నిత్యత్వమును జీవునకెట్లు సంభవించెను?

3. హేయగుణములు జీవునకు లేవందురా? వానియందు రాగద్వేషాదులెందుకుఁ గనఁబడుచున్నవి?

౪. అవి ఉపాధిసంబంధమైనవందురా? ఈశ్వరునకుఁగల హేయగుణ రాహిత్యమును ఉపాధిసంబంధమే కావలెను.

౫. ఆ యుపాధి చేతనమా యచేతనమా యని విచారించవలసి యున్నది. చేతనమైనచో నుపాధివంతులగు జీవేశ్వరులకు విరుద్ధగుణ ప్రాప్తి యసంభవము. అచేతనమైనచో జడమునకు నశించు స్వభావము సహజము.

౬. జీవేశ్వరులకు గుణములు జడసంబంధములని తేలుచున్నది. కనుక వానికి నాశనము గనఁబడుచున్నది. ఆగుణములకు నశించు స్వభావమే లేనిపక్షమున ఈశ్వరున కుత్పత్తి వినాశములుగల సృష్టిచేయుటకు ఇచ్ఛయెట్లు సంభవించును?

౭. హేయగుణ రాహిత్యుఁడగు భగవంతుఁడు హేయగుణములు గల ప్రపంచమును సృజింప నిచ్ఛయించుట యసంగతము.

౮. ఈ యిచ్ఛస్వరూపసంబంధమైనదిగాని ఉపాధిసంబంధము కాదందురా? ఉత్పత్తి వినాశములు గల యిచ్ఛకు కారణమగు స్వరూపము గూడ నుత్పత్తివినాశములు కలదిగా నుండవలెను.

౯. ప్రళయకాలమందు జీవేశ్వరులకుఁగల గుణములును ఉపాధులును నశించునందురా? కేవల చేతనులయిన జీవేశ్వరులకు ఏకరూపమే కలిగియుండవలెనుగాని వేరురూపములు గలిగియుండుటకు వీలులేదు. వేరురూపము కలిగియున్నపక్షమున నీశ్వరునిసర్వవ్యాపకత్వమునకు హాని వచ్చును. ఆ పక్షమందు జగత్తును సృజించుట యసంభవము.

౧౦. జీవేశ్వరులు పృథగ్రూపులందురా? మోక్షకాలమునందు సామీప్య సారూప్యములకు అభ్యంతరములు గలుగును.

౧౧. ఈశ్వరాంశమని కాని ఈశ్వరాంగమని కాని చెప్పఁబడుచున్న జీవునియొక్క జన్మకర్మములు అంగియైన యీశ్వరుఁ డనుభవింపవలసి వచ్చును. ఎందుచేతననఁగా, ఎవనియొక్క అవయవములకుఁగలుగు వ్రణబాధలు మొదలగునవి యతఁడే యనుభవించుట యనుభవసిద్ధము.

౧౨. జీవుల పుణ్యపాపములకుఁ దగిన శరీరము లిచ్చుటకు ప్రపంచము పుట్టింపఁబడినందున అట్టి పుణ్యపాపములు శరీరముతోఁ జేయునవిగాని శరీరము లేకుండ చేయునవికావు. శరీరమునకు పూర్వము పుణ్యపాపములు లేనందున జగదుత్పత్తిచేయుట యసంభవము.

౧౩. ఈ శరీరమున వానికిభిన్నములయిన లోకములును లోకపాలకులును ఉన్నపక్షమున నవి కంటికి కనఁబడకపోవుటకు కారణము లేదు. ఇట్లు జగదుత్పత్తికి బాధకములు కనఁబడుచున్నందున నిది పూర్వపక్షమతమువంటిదికాదు. ఎందుచేతననఁగా జీవేశ్వరులు సచేతనులని యొప్పుకొనఁబడుచున్నది. ఈమతములం దీశ్వరుఁడు సగుణుఁడని చెప్పఁబడినను సచేతనుఁడని చెప్పుటవలన నీతఁడు నాశనరహితుడనియు, నట్టి యీశ్వరుని పొందుటవలన నాశములేని శాశ్వతసుఖము గలుగుననియు మందమధ్యమజ్ఞానము గలవారికి సులభముగా తెలియఁదగియున్నది గనుక వీనిని సిద్ధాంతమతములుగా నెంచవలసియున్నది. ఇందు చెప్పఁబడిన భగవంతుఁడే సగుణబ్రహ్మమందురు. పరమసిద్ధాంతమతమగు అద్వైతమతమును గుఱించి నాల్గవ ప్రకరణమందు వ్రాయఁబడును.



## నా ల్గ వ ప్ర క ర ణ ము.

### పరమసిద్ధాంతమతసంగ్రహవివరణము.

దీనికి, అద్వైతమతమని యపరనామము గలదు. ఇది "బ్రహ్మసత్యం జగన్మిథ్యా" యని బోధించుచున్నది. ఇది యేకమతము కానిచో నిదియును బూర్వపక్షమతములలో నొకటియగును. బ్రహ్మముకంటె వేరువస్తువు లేదనియు యీమతసిద్ధాంతము. బ్రహ్మముకంటె నుత్కృష్టమగు వేరొక్కటియున్నదని చెప్పుసిద్ధాంతమేమతమందును లేనికారణముచేతను, ఇది సర్వమతసామరస్యముగ నీశ్వరుఁడొక్కఁడే నిత్యుండనియు, తదితరమంతయు నశించునదియనియు సమర్థించుటచేతను నిదిపరమసిద్ధాంతమత మనఁబడుచున్నది. అద్వైత మనఁగా రెండవది (బ్రహ్మముకంటె భిన్నమైనది) లేదని యర్థము. ఈ మతసిద్ధాంతము లెవ్వియన,

1 బ్రహ్మముకంటె నన్యము లేదు.

2 తక్కినమతములందు జగత్తున కుత్పత్తివినాశము లంగీకరింపఁబడినవి. ఈమతమందు జగదుత్పత్తినే యంగీకరించలేదు. అనఁగాఁ బ్రపంచమే లేదని యభిప్రాయము.

3 ఈమతమందు ఆత్మకు శరీరాంతరప్రవేశముగాని (Transmigration of souls) జననమరణములు (Deaths and Births) గాని యంగీకరింపఁబడలేదు.

4 బ్రహ్మమునకు సగుణత్వ మంగీకరించలేదు. అంగీకరించినచోఁ గలుగు బాధలు మేమిదివఱకే వ్రాసియున్నాము.

5 యథార్థమగు పరబ్రహ్మము అపరోక్ష జ్ఞానముచేతనే పొందఁబడును గాని మఱియొక సాధనమువల్లఁ బొందఁదగినవాఁడు కాఁడు.

ఈ కారణములచే నీమతము తక్కిన మతములకంటె విలక్షణమైనది. బ్రహ్మముయొక్క యాథార్థ్యమును దెలిసికొనుట యావశ్యకము. యథార్థముఁ దెలిసికొనకపోవుటవలన బాధకము లేదని కొందఱనవచ్చును. అదిసరికాదు. యథార్థవిచారణవలన నిశ్చయజ్ఞానము కలుగును. అప్పుడు ప్రమాదజ్ఞానము అనఁగా భ్రాంతి నశించును. ఇందుకు దృష్టాంతము. ఒకఁడు చీఁకటిలో రజ్జువును ద్రొక్కి సర్పము తన్నుఁ గఱచెనని భ్రాంతిజెంది దానివలనఁ గలుగు వికారమువలన బాధఁజెందుచుండును. అట్టివానిని అట్టిపాము తన్నుఁ గఱచెననుకొనుచోటికిఁ దీసికొనిపోయి త్రాటిని గనుపఱచిన నది త్రాడుగాని పాముకాదని నిశ్చయము కలిగి పూర్వోక్తవికారశాంతియును యథార్థజ్ఞాన జనితానందమును గలుగును. ఇదియొకమార్గము. అట్టివానికి మంత్రతంత్రాది చికిత్సలు చేయించుట రెండవది. ఇందువలనఁ బూర్వోక్తవికారములు నివారించుటయుఁ గాకపోవుటయును గలుగును. ఈరెంటిలో నిశ్చయఫలమిచ్చు మొదటి మార్గము శ్రేయమని చెప్పనక్కఱలేదు. నిశ్చయజ్ఞానము కలిగించుచోటికారోగి రాలేనిచో నట్టిరోగికి రెండవమార్గమే యవలంబింపఁదగినది. ఇందుచేత నద్వైతమే పరమసిద్ధాంతమయినను నది పొందలేనివారికి ద్వైతవిశిష్టాద్వైతములు ప్రయోజనకారులగును. అందువలన నివికూడ సిద్ధాంతములోఁ జేర్పఁబడినవి. అద్వైతమునకు నీదిగువయంశములు సిద్ధాంతపఱుపఁబడ వలసియున్నది.

1 బ్రహ్మస్వరూపము.

2 ప్రపంచాభావనిర్ణయము.

3 విపరీతగ్రహణ (ఉన్నదిలేనట్లు లేనిదియున్నట్లు మనస్సునకుఁ దోఁచుట) కారణస్వరూపము.

4 యథార్థనిశ్చయ జ్ఞానప్రయోజనము.

5 బ్రహ్మసాక్షాత్కారసాధనములు.

మనకీయైదంశములే విచారణీయములు. ఇవి తెలియుటచే నిశ్చయజ్ఞానము కలుగును. ఆయా మతఖండనలవలన నంతప్రయోజనము లేదు. ఇది యత్యంత బుద్ధిసూక్ష్మతవలనఁగాని తెలియదు. బ్రహ్మముకంటె నన్య మేమియును లేకపోయినను అట్టి యథార్థజ్ఞానమును బొందుటకై యీసిద్ధాంతమందు అధ్యారోపాపవాదములు చెప్పఁబడును. అధ్యారోపమనఁగా లేనిదానినున్నట్లు లారోపణచేయుట. అట్టి యారోపణ యుక్తులచేత మనము లేదనుకొను జగత్తు లేనిదేయని సమర్థించుటయే యపవాదమనఁబడును. బ్రహ్మవస్తువు అట్టి యధ్యారోపాపవాదములచేతనే తెలిసికొనఁబడును. పై నుదాహరింపఁబడిన యంశములను గుఱించి సవిస్తరముగా నైదవప్రకరణమునందు వ్రాయఁబడును.



## ఐ ద వ ప్ర క ర ణ ము.

బ్రహ్మము సత్యమనియు, జగత్తు మిథ్యయనియు, బ్రహ్మముకంటె నన్యము లేదనియు నద్వైత మతసిద్ధాంతము. ఆ బ్రహ్మస్వరూప నిశ్చయము మనమిప్పుడు చేయవలసియున్నది. బ్రహ్మ శబ్దమునకు ఘనమని యర్థము. సర్వాంశములయందుఁ దక్కినవానికంటె నెక్కువ ఘనమగునది లేకపోవుటచే దీనికి బ్రహ్మమని పేరువచ్చినది. ఇది యింద్రియగోచరము (That which can be perceived by Sensers) కాకపోవుటచే "ఇదమిత్థ" మ్మని నిరూపించి చెప్పుటకు వీలులేదు. దీని స్వరూప స్వభావములను దెలుపు విమర్శలోఁ దేలుగుయుక్తులనుబట్టి దీనిని నిశ్చయింపవలసియున్నది. ఇది శాఖాచంద్రన్యాయముచేఁ దెలియఁదగినది. ఆకాశమందు చంద్రునకు స్థలనిర్దేశము లేకపోవుటచే భూమిమీఁదం దొకచెట్టును

జూపి యాచెట్టుకొమ్మమీఁదుగా చంద్రుఁ డునయుంచునని మనము చెప్పుచున్నాము. అటులే శరీరము నాధారముచేసికొని బ్రహ్మమును బోధించవలసియున్నది. అందుచేతనే బ్రహ్మమునుగూర్చి చేయువిమర్శకు "శారీరకమీమాంస"యని నామాంతరము కలదు. శరీరమనఁగా నశించునదియని యర్థము. ఉత్పత్తియైన శరీరము నశించువఱకు నవయవాదులతోఁ గూడి యుత్పత్తిస్థితులతో నొప్పుచుండును. శరీరములయుత్పత్తిస్థితిలయములకుఁ గారణమెదియని మనము విచారించవలసియున్నది. శల్య, రక్త, మాంస, చర్మ, సిరలతోఁ గూడిన యీ శరీరము జడము. (Matter) కనుక నట్టిశరీరము నడుపుటకు వ్యక్తి (Active intelligence) తోఁ గూడిన సత్త (Force) యొక్కటి యుండి తీరవలయును. అదియే ప్రాణము (లేక) చైతన్యమని వాడఁబడును. అట్టిప్రాణము శరీరములో నుండు రక్తమనియు, జఠరాగ్నియనియు, నుచ్ఛ్వాసరూపకమగు వాయువనియు, నన్న మనియు, బంచభూతము లనియు, అంతఃకరణములనియు ననేకు లనేకవిధములుగా వాదింపఁజూచిరి గాని యవి యన్నియు జడము లగుటచేతను స్వతంత్రశక్తిలేని వగుటచేతను, పరాపేక్ష కలవి యగుటచేతను, నిత్యమగు ప్రాణము (లేక) చైతన్యము కానేరవని సయుక్తికముగా మొదటిప్రకరణములో వ్రాసియున్నాము. ప్రాణమనునది శుద్ధమైన చేతనమగు జ్ఞానసత్త యయియున్నది. అది శరీరమంతటను వ్యాపించి యున్నది గాని శరీరములో నొకభాగముకాదు. శరీరమందలి యింద్రియములకు వేరు వేరు గుణము లున్నను, అవి జ్ఞానముయొక్క సత్తవలననే వికసించుచున్నవి. లేనిచో జడములగువానికి స్వతంత్రశక్తి కలుగనేరదు. ఎట్లన, పృథ్వీప్రాధాన్య భూతజన్యములగు వాక్పాణిపాదపాయూపస్థములు కర్మేంద్రియము లనఁబడును. ఇవి చేయుకర్మములు శరీరమునకు మిక్కిలి ప్రయోజనములు. జడములగు కర్మేంద్రియములు జ్ఞానముయొక్క సత్తనుపొందకుండ నాయాకర్మములఁ జేయనేరవు. జలప్రధాన భూతజన్యములగు శబ్దస్పర్శరూప రసగంధములు రసనేంద్రియము లనఁబడును. ఇవి జ్ఞానేంద్రియములతోఁ గలిసికొని శరీరమునకు మిక్కిలి యుపయోగముగ నుండుచున్నవి. అట్లు కలిసికొనుటకును ఆయాపనులు చేయుటకును జ్ఞానముయొక్క సత్తలేకుండ జడములగు రసనేంద్రియములకు స్వతంత్రశక్తి కలుగుట యసంభవము. అగ్నిప్రధానజన్యములగు త్వక్చ

క్షుశ్శ్రోత్ర జిహ్వాఘ్రాణములు జ్ఞానేంద్రియములు. వీనికి రసనేంద్రియము లనుస్వీకరించునట్టి వ్యక్తికలిగియున్నది. ఇదిజ్ఞానము లేక కలుగునది కాదు. వాయుప్రాధాన్యభూత జన్యములగు ప్రాణాపాన వ్యానోదాన సమాన ములు ప్రాణేంద్రియము లనఁబడును. వీనికి శరీరములోని చెడుగులను హరించి శుభ్రపఱుచు సంచారము సర్వదా కలిగియుండును. ఇట్టి శక్తిజ్ఞాన సహాయము లేక జడములకుఁ గలుగనేరదు. ఆకాశజన్యములగు అంతః కరణ మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారము లంతరింద్రియము లనఁబడును. ఇవి సత్త్వరజస్తమోగుణ వికారములుకలిగి శరీరమునకు నియామకములగు సంకల్పేచ్ఛాదులతోఁగూడిన గ్రహణశక్తి గలిగియున్నవి. ఈ వ్యక్తి జ్ఞానము లేక కలుగనేరదు. ఇట్లు సర్వేంద్రియములకును జ్ఞానమే యాధార మయియున్నది. జ్ఞానమే చైతన్యస్వరూపము. అట్టిచైతన్యమే ప్రాణము గనుక ప్రాణము శరీరమున కాధారము. కానిచో మృతకళేబరమునకుఁ బూర్వోక్తశక్తులు కనిపించవలసివచ్చును. ఇది యనుభవవిరుద్ధము. ప్రాణము శరీరముకంటె భిన్నమైనను ప్రాణము లేకుండ శరీరము నిల్వ నేరదు గనుక ప్రాణము లేని బీజము ఉత్పత్తి యగుటకు వీలులేదు. శరీర ముల యుత్పత్తిస్థితులకుఁ గారణమైన ప్రాణమే లయమునకును గారణమగు చున్నది. అట్టిప్రాణమే బ్రహ్మస్వరూపము. ఘటాకాశమువలె నుపాధి భేదమువలన బ్రహ్మము ప్రాణమని భేదముగాఁ గనిపించునుగాని వాస్తవ ముగా భేదస్వరూపము బ్రహ్మముగలిగి యుండలేదు. బ్రహ్మము సర్వ వ్యాపకుఁడై యున్నను ఆయనకు జ్ఞానమే స్వరూపముగాని గుణములు లేవు. అట్టిగుణము లుండుటకు నవసరము లేదు. ఎందుచేత ననఁగా జ్ఞానముకంటె నానందము లేదు గనుక జ్ఞానమే స్వరూపముగాఁగల బ్రహ్మము సంపూర్ణానంద మయుండగుచున్నాఁడు. సంపూర్ణానంద మందు కొఱఁతలు లేవు గనుక నిచ్ఛాదులుండుటకు నవసరము లేదు. అందువలన సుగుణదుర్గుణము లుండుట కవసరము లేదు. ఇంతవఱకు బ్రహ్మము సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడని తేలుచున్నది.

శరీరమునకు జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యవస్థాత్రయ ముండుటచేత నిం ద్రియాదులు విశ్రమించుట కలదు గాని బ్రహ్మము సర్వదా నిత్యుఁడై యొకేతీరుగా నుండును జాగ్రదవస్థ యనఁగా నన్నియింద్రియములును

వ్యక్తితో నుండుకాలము. అప్పుడు జ్ఞానస్వరూపుఁడగు బ్రహ్మము శరీరమంతట వ్యాపించి విశ్వుఁ డని చెప్పఁబడును. స్వప్నావస్థ యనఁగా బహిరింద్రియములు విశ్రమించి అంతరింద్రియములు మాత్రమే వ్యవహరించుకాలము. అంతరింద్రియములయందు జ్ఞానముయొక్క సత్త కలిగి యుండుటచేతనే వాని కప్పుడు గ్రహణశక్తి కలిగియుండును. అందుచేత సర్వవ్యాపి యగు బ్రహ్మము విశ్రమించి యుండలేదని స్పష్టము. ఈయవస్థయందు బ్రహ్మము తైజసుఁ డని చెప్పఁబడును. సుషుప్తి యనఁగా సర్వేంద్రియములును విశ్రమించి యుండుకాలము. ఇది గాఢనిద్ర. దీనియందుఁగూడ బ్రహ్మము విశ్రమించి యుండలేదనుట కట్టినిద్ర నుండి కలిగిన యానందము జాగ్రదవస్థను బొందుచు లేచునట్టి యింద్రియములకు మంచినిద్ర పోయినా నని మొట్టమొదట గోచరించుటయే ముఖ్యకారణము. ఈయవస్థలో బ్రహ్మము ప్రాజ్ఞుఁ డనఁబడుచున్నాఁడు. ఇట్లు విశ్వ తైజస ప్రాజ్ఞు లని చెప్పఁబడు బ్రహ్మ మొక్కఁడే కాని త్రిమూర్తులు కాఁడు. అట్టిబ్రహ్మము నిత్యుఁడు. అట్టి బ్రహ్మమందే సుషుప్తియందు ఇంద్రియములు లయము నొందుట గాని లేక విశ్రమించుట గాని జరిగి యుండుటవలన మరల జాగ్రదవస్థయం దవి లేచుటకుఁ గారణమగుచున్నది. నిద్రాకాలములోఁగూడ శరీరమును గాపాడు ప్రాణవాయువు మొదలగునవి పని చేయుచుండుట స్పష్టము. అట్టిపని జ్ఞానముయొక్క సత్త లేకపోయినచో జరుగనేరదు. కనుక బ్రహ్మముకూడ నింద్రియాదులవలె పడిపోవువాఁడు కాఁడనుట స్పష్టము. అట్లుపడిపోయెనేని నిద్రించువారు తిరుగ లేచుటకే కారణము కనఁబడదు. అయినను, మరణము కలుగునప్పుడు పడిపోవు సర్వేంద్రియములు మరల లేచుట లేదు గనుక బ్రహ్మముకూడ పడిపోయి యుండవలెనందురేమో! అది సరికాదు. శరీరము జడము. అది వికారసహితము. అందుచేత శరీర ముత్పత్తిని జెంది పెరిఁగి జీర్ణమగుట స్వాభావికము. అట్టిశరీరములో నుండి దానిని నడుపుబ్రహ్మము నిర్వికారమగు సత్త (Force) గాని జడము (Matter) కాదు. బ్రహ్మము జడమే యైనచో నొకశరీరము వేఱొకశరీరముతోఁ గలియుటకుఁగాని విడిపోవుటకుఁగాని సావకాశము లేక శరీరోత్పత్తికే కారణము లేకపోవును. బ్రహ్మము నిర్వికారుఁడగుటచే మట్టిలోనుండు కుమ్మరపురుగువలె శరీరములో నున్నను శారీరకసుఖ

దుఃఖరూపపంకమును బొందఁడు. అందువలన శరీరమున కున్న జనన మరణాదులు బ్రహ్మమున కుండవు గనుక బ్రహ్మము స్వయంభువును నిత్యుఁడునై యున్నాఁడు ఉత్పత్తి స్థితి లయములుగల శరీరములు బ్రహ్మమునకు పురుషుఁడు ధరించు వస్త్రములవంటివి. పురుషుఁడు జీర్ణవస్త్రమును విడిచి నూతనవస్త్రమును ధరించునప్పుడు వస్త్రములు మారుటయే గాని పురుషుఁడు మారుటలేదు. అటులనే నిత్యుఁడై పరిపూర్ణుఁడై యుండు బ్రహ్మమును శరీరములు పొంది విడిచిపోవుచున్నట్లు కనుపడుచున్నవి, గాని యొకశరీరములో నుండి లేచి మఱియొకశరీరములోనికి బ్రహ్మము ప్రవేశించుటలేదు. అందువలన బ్రహ్మమునకు జన్మాంతరములు లేవు. ఆయనకు ఆకారము గాని పరిమాణముగాని యవయవాదులుగాని గుణవికారములుగాని లేవు. పదార్థము కాదు గనుక దేనివలనను బట్టుపడఁదగినవాఁడు కాఁడు. ఆకాశమువలె సర్వవ్యాపకుఁడు గాని ఆకాశమువలె సత్త లేనివాఁడు కాఁడు. జ్ఞానమే ఆయన స్వరూపము. ఒక ఘటములోనున్న ఆకాశము (Space) ఆ ఘటము భిన్నము కాఁగానే స్థలాంతరము నెట్లుపొందునో అటులనే ఆత్మ (లేక) బ్రహ్మము చలించనివాఁడైనను సూక్ష్మశరీరములోనుండి స్థూలశరీరములోఁ బ్రవేశింపఁజాలునని తోఁచవచ్చును గాని యదిసరికాదు. సూక్ష్మశరీరము జడము (Matter) అగునెడల స్థూలశరీరమువలె నశించునది కావలెను. చేతనమైనయెడల ఆత్మతో నేకమే యగును గనుక శరీరవిభాగమే లేకపోవును. స్థూలశరీరముకన్న వేఱుశరీరము లుండుటకు వీలులేదు. ఉన్నయెడల అవి గోచరము కావలెను. వానియుత్పత్తికి శుక్లశోణితముల వంటి బీజము లుండవలెను. అది యనుభవవిరుద్ధము. సూక్ష్మశరీరములో లింగశరీరమనియు, కారణశరీరమనియు, రెండుభాగములు చెప్పుచున్నారు. లింగశరీరము జ్ఞానేంద్రియకర్మేంద్రియ ప్రాణేంద్రియములు స్వరూపముగాఁగలది యగుటచే స్థూలశరీరముయొక్క భాగమే కావలసివచ్చుచున్నది. కారణశరీరములో జ్ఞానమేయని చెప్పఁబడుటచే దీనికి రూపము లేదనుట స్పష్టము. ఒకవేళ సూక్ష్మలింగశరీరములు స్థూలశరీరములోని భాగములుగా నున్నవనునెడల నొకయిల్లు కాలిపోవునప్పుడు దానిలోని గదులుకూడ కాలిపోవునట్లు స్థూలశరీరముతోపాటు సూక్ష్మశరీరములు కూడ నశించిపోఁదగినవి. సూక్ష్మశరీరములను ప్రతీతియేగాని స్థూలశరీర

మునకంటె భేదమైన రూపము గనఁబడదు. సూక్ష్మశరీరములున్నను యింద్రియభేదములతోఁగూడి యుండవలెను. ఇంద్రియవిశ్రాంతినిఁ బట్టి జాగ్ర త్స్వప్న సుషుప్త్యవస్థాదు లేర్పడినవి గాని మూఁడుశరీరము లుండుటవలనఁ గాదు. ఈ కారణములనుబట్టి స్థూలశరీర ముండునెడల సూక్ష్మశరీరము లుండునవియు, అది లేనియెడల లేనివియు ననుట సిద్ధాంతము. అచలుఁడును, నిష్కాముఁడును జ్ఞానస్వరూపుఁడును నగు బ్రహ్మము జడమగు శరీరమునెట్లు ధరించె నని సందేహము గలుగును గాని యతఁడట్లు ధరించుట లేదనియు, అట్లు గోచరించుట భ్రాంతిజనక మనియు ముందు వివరింపఁబడును. ఇంద్రియాదు లసత్యములు గనుక నిత్యుఁడును, ఇంద్రియాతీతుఁడును నగు బ్రహ్మము వానికి గోచరింపఁడు. ఆ యింద్రియముల కున్నట్టు గనఁబడు జ్ఞానమునకు మించిన స్వరూపముఁ గలవాఁడు గనుక బ్రహ్మము వానికి గోచరింపఁడు. ఏలాగున ననిన? శబ్దాతీతుఁడు గనుక శ్రోత్రేంద్రియమునకును, వస్తువు కాఁడు గనుక త్వగింద్రియమునకును, రూపము లేదుగనుక నేత్రేంద్రియమునకును, రసభిన్నుఁడు గనుక జిహ్వేంద్రియమునకును, గంధగుణము లేదుగనుక ఘ్రాణేంద్రియమునకును గోచరింపఁడు. ఇట్లు జ్ఞానేంద్రియములకే గోచరింపఁడు గనుక తక్కినయింద్రియములకు గోచరింపఁడని వేఱుగ చెప్ప నక్కఱ లేదు

ఇంద్రియములకు గోచరింపఁడు గనుక బ్రహ్మము లేదనుటకు వీలు లేదు. బ్రహ్మము లేదనుటచే జ్ఞానము లేదనవలసి వచ్చును. జ్ఞానము లేదనుట అనుభవవిరోధము గనుక బ్రహ్మముకలదనుట నిస్సంశయము. ఆ బ్రహ్మము సత్యజ్ఞాన స్వరూపుఁడును, ఆనందమయుఁడును, నిర్వికారుఁడును, నిర్గుణుఁడును, నామరూపక్రియారహితుఁడును, పరిపూర్ణుఁడును, సర్వవ్యాపకుఁడును, అపరోక్షజ్ఞానగమ్యుఁడును, అనుభవైక వేద్యుఁడును నని తెలియఁదగినయది బ్రహ్మముకంటె నన్యము లేదుగనుక మనకు గోచరించు ప్రపంచము మిథ్య కావలవచ్చినది. అట్టి ప్రపంచమున్నదా? లేనిదా? లేనిది యున్నది యని గోచరించుటకుఁ గారణ మేమి? యని విచారింతము.

## ప్రపంచభావనిర్ణయము.

ప్రపంచము సత్యమనుటకుఁ గారణ మది గోచరించుటయే. గోచరించుట యనఁగా నింద్రియములకుఁ గనఁబడుట. ఆ యింద్రియములెవ్వి? వాని గుణమెట్టిది? యని విచారించవలసియున్నది. ఇంద్రియములు బహిరింద్రియములు, అంతరింద్రియములని రెండువిధములు. త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్ర జిహ్వాఘ్రాణము లనునవి బహిరింద్రియములు. ఇవి శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములను గ్రహించి యంతరింద్రియములకుఁ గొనిపోవుటచే వానికి జ్ఞానేంద్రియములని నామము కలిగినది. కాని యది "నేతిబీఱకాయ" శబ్దమువంటిది కాని సార్థకమైనది కాదు. ఒకయింటికున్న కిటికీ యింటిలోనివారికి బయట నున్నవస్తువులఁ గనఁబడునట్లు చేయుటకుమాత్రమే యుపయోగపడునట్లు బహిరింద్రియములు అంతరింద్రియముల కుపయోగించునుగాని అంతకన్న నెక్కువ ప్రయోజనములు గావు. అంతరింద్రియము లనఁగా మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములును అంతఃకరణమునై యున్నవి. ఇవి గుణభేదములచే నామభేదములను బొందినను ఏకరూపమే గనుక సౌలభ్యముకొఱకు అంతరింద్రియములనఁగా మన స్సని యిందు వాడుకొందుము. ప్రపంచము గోచరించుట బహిరింద్రియములకా? అంతరింద్రియములకా? ఈ రెంటి సమావేశమువలననా? యని యోజింతము. మనస్సు మఱియొకచింతనతో నున్నప్పుడెదుట నున్న వస్తువులనుజూచి గ్రహించుటకాని యితరులాడు మాటలువిని గ్రహించుటకాని, స్పర్శాదికముగ్రహించుటకాని, మనకుఁ గలుగుట లేదు. అందువలన బహిరింద్రియసాహాయ్య మక్కఱలేకయే మనస్సు ప్రపంచమును గ్రహించుచున్నదనుట స్పష్టము. అట్టి మనస్సుయొక్క స్వకీయమగు గుణము దానికి నితరసంబంధము లేనిసమయమునందు నైజమగు దాని చేష్టలవలనఁ గదా గ్రహించవలసినది? అట్టి సమయము స్వప్నసమయము. స్వప్నమందు బహిరింద్రియములు విశ్రమించి యుండును. అంతరింద్రియములుమాత్రము పనిచేయుచుండును. స్వప్నములోఁ దోఁచువస్తువులును చేయఁబడుపనులును, స్వప్నించు మనుజుఁడు స్వప్నకాలమునందు వాస్తవములని నమ్ముచున్నాఁడు, స్వప్నములోని వస్తువులు యథార్థముగాదనుట సుప్రసిద్ధమే గనుక

మనస్సునకు లేనివస్తువు లున్నట్లు గ్రహణము చేయుట స్వభావసిద్ధమగుగుణమై యున్నది. ఒకవేళ స్వప్నములోఁ జూచినదంతయు అసత్యమని జాగ్రదవస్థయందు తెలియఁబడుచున్నది గనుక అది అసత్య మనుట యుక్తమే గాని జాగ్రదవస్థయందుఁ గనఁబడునది అసత్య మనుట కేమికారణ మని సంశయము గలుగవచ్చును. అట్లు సంశయముతోఁ బని లేదు. ఏల యనఁ? స్వప్నావస్థలో నున్నప్పుడు స్వప్న మసత్య మని తెలియ లేదు. అటులే జాగ్రదవస్థలోఁ గనఁబడునది అసత్యమని ఆయవస్థలోఁ దెలియదు. అనఁగా జాగ్రదవస్థయును స్వప్నమువంటిదే యని యర్థము. నిద్రకుఁ బూర్వము గోచరించు ప్రపంచము నిద్రానంతరము మరలఁ గనిపించుటచే నది సత్య మందురేమో? అది సరికాదు. ఏల యనఁ? స్వప్నములోఁ దాను, అనేకసంవత్సరములు వ్యవహరించునట్లును, అందులోఁ గడచిన పెక్కుదినములఁ దాను నిద్రించునట్లును, ఆ నిద్రలోఁ బెక్కుస్వప్నములు దనకుఁ గలిగినట్లును, ప్రతివానికిని గనఁబడుచున్నది. అందువలన నిద్రకు పూర్వాపరములు రెండును స్వప్నములే గనుక స్వప్నములోని వన్నియు నసత్యము లగుటచేతను మనస్సునకుఁ గోచరించు ప్రపంచము వాస్తవముగా స్వప్నగతవస్తువువలె లేనిది కావలసివచ్చినది. అదివఱకు మనము చూచినవే స్వప్నమందుఁ దోఁచుచున్న వన నెన్నడును జూడనివస్తువులు గూడ స్వప్నమందుఁ దోఁచుటచేత నట్లనుటకు వీలులేదు. ఏమితోఁచినను మనస్సునకే గనుక మనస్సుయొక్క స్వకీయగుణము లేనిది యున్నట్లు దోఁచుట గనుకను ప్రపంచములేనిదే యనుట స్పష్టము. ఇదిగాక, ప్రపంచము జడము గనుక నిత్యము కాదు. బ్రహ్మము నిర్గుణుఁడు గనుక జగములను బుట్టించు నిచ్ఛ యతనికిఁ గలుగుటకు వీలులేదు. ఆనందమయుఁడును, పరిపూర్ణుఁడును, నిష్కాముఁడును, గనుక అతనికిఁ గోరికతో నవసరము లేదు. ఆయనయందు ప్రపంచము తనంతటనే కలుగుచున్నదన్నచో చేతనమందు అచేతనము పుట్టుటకు వీలులేదు. ఏవిత్తున కాచెట్టు పుట్టుట అనుభవసిద్ధము. ప్రపంచము జడము గనుక స్వతంత్రశక్తి లేదు. చేతనమువలె ప్రపంచము స్వయంభువనుట యసంగతము. దీనికి నుత్పత్తివినాశములు గనఁబడుచున్నవి. ప్రపంచోత్పత్తికి నవకాశమే లేనందున దానికిఁ గారణముగూడ లేదు. ప్రపంచము

లేనిచో శరీరమును లేనిదే కావలెను. ప్రపంచశరీరములు లేనియెడల మనస్సు గూడ లేకపోవచ్చును. ఎట్లన? శరీరాదులకువలె మనస్సునకు నుపాద్యవయవములు లేవు కాబట్టి అది యుత్పత్తి గాఁదగినవస్తువుగాదు. మనస్సు నాశనములేని స్వయంభువగు పదార్థ మందురా? అది చేతనము గానందునను, వికారయుక్త మైనందునను నాశనము లేనిది యనుటకు వీలులేదు. అది శరీరజన్య మగు గుణవిశేషమే యందురా? శరీరాభావమందు మనస్సునకును అభావమే సిద్ధము. మనస్సులేనిచో మనస్సునకు సహజమగు లేనిది యున్న ట్లనుకొను విపరీతగ్రహణముకూడ లేకపోవలె నందురేమో? అది సరికాదు. మనశ్శరీరములు లేకున్నను విపరీతగ్రహణ ముండుటకు హేతువు లున్నవి. ఏమనిన? విపరీతగ్రహణ కారణము, అసత్యమును సత్యముగాను, సత్యము అసత్యముగాను గ్రహించుటయే విపరీతగ్రహణము. అది మనస్సునకు సహజగుణమని యిదివఱకుఁ జెప్పఁబడినది. అది యజ్ఞానమువలనఁ గలుగుచున్నది. అట్టి యజ్ఞానము శరీరేంద్రియజన్యమా? తదతీతమా? అని విచారించవలసి యున్నది. శరీరేంద్రియ జన్యమైనచో శరీరము పోయినతోడనే అజ్ఞానముకూడ పోవలసివచ్చును. అట్లు పోవుటలేదు. బ్రహ్మమునకు అసత్యము గోచరింపదు. గనుక శరీరమునకు ముందు అజ్ఞానము లేకపోయినచో మనస్సున కిట్లు గోచరించుట యసంభవము. శరీరమున కుత్పత్తి నాశనములు వాస్తవములుగాని కల్పితములు గావని చెప్పినప్పటికిని అజ్ఞానము శరీరముచేతఁ గలిగిన దనుటకు వీలులేదు. ఏలయన? భోగేచ్ఛ లేకుండ శరీరము నుత్పత్తిచేయుటకు వీలులేదు. అట్టిభోగేచ్ఛ జ్ఞానముచేత సంభవించునది కాదు. అట్టియిచ్ఛలు మనస్సునకుఁ గలిగియున్నందువల్లను, మనస్సు శరీరజన్యమే అగుటవల్లను శరీరోత్పత్తి కవకాశము గలుగును. అజ్ఞానమువల్ల అట్టి యిచ్ఛలు మనస్సునకుఁ గలిగిన వనిన అది బాగుగ నుండును గాని, అట్టి యజ్ఞానమునకు శరీరమే ఆధారమైన పక్షమున మొదటిశరీరమునకు ముందు అజ్ఞాన ముండుటకు వీలులేక పోవును గనుక అజ్ఞానము శరీరేంద్రియములవల్లఁ గలుగునది కాదు. తదతీతమైన దగుచున్నది. అది శరీరాదులతో వచ్చినదికాదు. వానితోఁ బోవునదియుఁ గాదు. అందువలననే అజ్ఞానము నాశనము లేనిదనవలసి వచ్చెను. అందువల్ల అజ్ఞానముగూడ బ్రహ్మముతో సమాన

మగును. బ్రహ్మము లేకపోవలసివచ్చును. అజ్ఞానము నాశనము లేని దైనచో విద్యాభ్యాసమునకుఁ బూర్వ మెట్లు తెలివితేటలు లేకుండునో విద్యాభ్యాసమునకుఁ దరువాతఁగూడ అట్లులనే తెలివితేటలు గలుగకుండును. అది యనుభవమునకు విరోధము గనుక అజ్ఞానము నాశన రహితమైనది కాదు. ఈయజ్ఞాన మెవరికిఁ గలుగుచున్నది? యెందులకుఁ గలుగుచున్నది? యని విచారింతము. జ్ఞానముగలవానికి అజ్ఞానము గలుగుట యసంభవము.

అజ్ఞానవిషయములో నెవరి కని ప్రశ్న పుట్టుటకే వీలులేదు. ఎందుకుఁగలిగిన దనఁగా? యథార్థజ్ఞానము లేకపోవుటచేతనే యేవిషయములోనైనను నిజము దెలియఁగానే సంశయవిచ్ఛేద మగుననుట అనుభవసిద్ధమే. ఈకారణములచేతను బ్రహ్మమువిషయమైన యథార్థజ్ఞానము గలుగఁగానే అజ్ఞానమును, విపరీతగ్రహణమును, మనస్సును, శరీరేంద్రియాదులును లేనివే యనియును, అందువల్లఁ బ్రపంచముకూడ లేనిదే యనియు ఉన్నది బ్రహ్మమొక్కటే అనియును, అనుభవమునకు వచ్చును.

## యథార్థ నిశ్చయజ్ఞానప్రయోజనము.

అజ్ఞానమునకు విపరీత జ్ఞానమనియు, ప్రమాద జ్ఞానమనియు, భ్రాంతి యనియు, నామాంతరములు గలవు. యథార్థజ్ఞానము కలుగుటచే నజ్ఞానమును దత్సంబంధమైన బాధకములును లేకపోవుటయు, శాశ్వతానందము గలుగుటయుఁ బ్రయోజనములు. యథార్థ నిశ్చయజ్ఞాన మనునదిఅపరోక్షజ్ఞానమే గాని ప్రత్యక్ష పరోక్షజ్ఞానములు గావు. ప్రత్యక్ష మనఁగా, ఎదుటఁ గనఁబడునది. పరోక్షమనఁగా, ఎదుటఁగనఁబడక సంగతి సందర్భములవల్లఁ దెలియఁబడునది. అపరోక్ష మనఁగా ప్రత్యక్షముకంటె ఘనము. తన్నుఁ దానే తెలియుట, ప్రత్యక్షము, ఎదుట సంభవించునపుడె తెలియునుగాని మఱియొకప్పుడు దెలియదు. అపరోక్షము, తన్నుఁ దాను దెలిసికొనినపక్షమున సర్వదా పొందఁబడునది గాని ఒకప్పుడుమాత్రము దెలిసి మఱియొకప్పుడు దెలియకపోవునది కాదు. కనుకనే ప్రతి మనుజునకును దన్నుఁదాఁ దెలిసికొనుటయే విధి "బ్రహ్మైవాహ" మ్మను నిశ్చయమును దెలిసికొనుటయే బ్రహ్మ

సాక్షాత్కారము. అందులకు వలయు సాధనములను గుఱించి ముందు ప్రకరణములో సంగ్రహముగా వివరింపఁబడును.



## ఆఱవ ప్రకరణము.

### బ్రహ్మసాక్షాత్కారసాధనము.

అద్వైత మతసిద్ధాంతములలో "బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా" యనుటయే ప్రధానాంశమై యున్నది. జగత్తు మిథ్య యనియు, బ్రహ్మము కంటె నన్య ముండుటకు వీలు లేదనియు, బ్రహ్మము నిత్య మనియు నిదివఱకే సయుక్తికముగా సమర్థింపఁబడినది. ఇందు బ్రహ్మసాక్షాత్కారమునకు సాధనము లెవ్వి యని విచారింపఁబడును. బ్రహ్మ మింద్రియగోచరము కాదు గనుక ప్రత్యక్ష పరోక్ష జ్ఞానసాధ్యము కాదు. బ్రహ్మ మిట్టిదని యపరోక్షజ్ఞానముచేతనే తెలియఁదగినది. కన్నులకు నెదుట నుండువస్తువును చూచి యిది ఫలానిది యని తెలిసికొనుట ప్రత్యక్షజ్ఞానము. కన్నులకు నెదుట లేకపోయినను ఆకారాది గుణవిశేషముల సామ్యమునుబట్టి యొకవస్తువు ఫలానిది యని తెలిసికొనుట పరోక్షజ్ఞానము. రూపనామక్రియాది గుణరహిత మయిన దగుటచే బ్రహ్మము పూర్వోక్తజ్ఞానములచేఁ దెలియఁదగినది కాదు. ప్రత్యక్ష పరోక్షములకంటె భిన్నమైనది యపరోక్షజ్ఞానము. ఉదాహరణము:— కన్ను, ఎదుట నున్నరూపమును గ్రహించునుగాని యెదుటిరూపములను గ్రహించుకన్ను తనరూప మిట్టిదని తెలియఁజాలదు. తనరూప మిట్టిదని తన్ను తాను చూచుకొని తెలిసికొనుటయే అపరోక్షజ్ఞాన మనఁబడును. కాఁబట్టి బ్రహ్మజ్ఞాన మనఁగా తన్ను తాను తెలిసికొనుట యని పక్షిణ మించుచున్నది. అట్టి బ్రహ్మమును తెలిసికొనుటకు శ్రవణ, మనన, నిదిధ్యాసలే సాధనములు. శ్రవణ మనఁగా శ్రోత్రేంద్రియములచేత బ్రహ్మమునుగుఱించి శాస్త్రములందుఁ జెప్పఁబడిన యంశములను వినుట. బహిరింద్రియములవలన తెలియఁబడినవాని నంతరింద్రియములచే గ్రహించి తత్సమాహారమగు మనస్సుచేత విమర్శించి బ్రహ్మ మిట్టిదని దాదాపుగా గ్రహించుచుండుటయే మననము. శ్రవణమన

నములచేఁ దెలియఁబడిన బ్రహ్మతత్త్వమును సర్వకాల సర్వావస్థలయం దును తైలధారావిచ్ఛిన్నమై, యనన్య వ్యాపారరూపకమగు నేకాగ్రభక్తి గల చిత్తముచే ననుభవమునకుఁ దెచ్చుకొనుటయే నిదిధ్యాస. ఈ శ్రవణ మనన నిదిధ్యాసలకే బ్రహ్మజిజ్ఞాస యని పేరు. బ్రహ్మజిజ్ఞాస యన బ్రహ్మమును దెలిసికొనెడి యిచ్ఛ. అట్టి బ్రహ్మజిజ్ఞాస కధికారము సాధన చతుష్టయసంపత్తివలనఁ గాని కలుగదు.

సాధనచతుష్టయసంపత్తి యనఁగా—(1) నిత్యానిత్య వస్తువివేకము (2) ఇహాముత్రఫలవిరాగము (3) శమదమాది షట్కసంపత్తి (4) ముముక్షుత్వము. ఇందు (1) నిత్యానిత్య వస్తువివేకమనఁగా నిది నశించునది, ఇది శాశ్వతమయినది యని తెలిసికొనుట (2) ఇహాముత్రఫల విరాగ మనఁగా, ఇహలోక పరలోక సుఖములం దిచ్ఛను త్యజించుట యనఁగా నేసుఖములయందును నిచ్ఛ కలుగకుండుట (3) శమదమాది షట్కసంపత్తి యనఁగా (1) శమము (2) దమము (3) ఉపరతి (4) శ్రద్ధ (5) తితీక్ష (6) సమాధానము. శమ మనఁగా బహిరింద్రియ నిగ్రహము. దమ మనఁగా నంతరింద్రియనిగ్రహము. ఉపరతి యనఁగా మనము చేయు సర్వకర్మములు బ్రహ్మమందు సమర్పించుట. శ్రద్ధ యనఁగా బ్రహ్మజిజ్ఞాసయందు నిష్ఠగలిగి యుండుట. తితీక్ష యనఁగా సుఖదుఃఖములను సమముగా సహించుట. సమాధాన మనఁగాఁ దనకుఁ గలుగు సంశయములను ఛేదించుకొనుట (4) ముముక్షుత్వమనఁగా మోక్షము పొందవలెననెడి యిచ్ఛ. ఇట్టి సాధన చతుష్టయ సంపత్తి గలిగియుండుటయే చిత్తశుద్ధి గలిగియుండుట. అట్టి చిత్తశుద్ధి గలుగుటకుఁ గొన్ని సాధనములు గలవు. (1) క్రమ ముక్త్యుపాసనలు. వీనికిఁ గర్మాపేక్ష లేదు. (2) అభ్యుదయోపాసనలు. ఇవియు స్వతంత్రములే (3) కర్మసమృద్ధ్యుపాసనలు. ఇందు మూఁడవదానిలో రెండుతరగతులు కలవు. (1) ప్రతీకోపాసనలు. (2) అంగావబద్ధోపాసనలు. ఇవి యుద్గీథలు సామలు. ఇవి కర్మముతోఁ జేయవలయును. ఈ యుపాసనలలో మొదటివి మిగిలినవానికి సహాయ సాధనములైయున్నవి. ఈ యుపాసనలన్నియు దేవతాదిస్థానములయందు బ్రహ్మదృష్టిచేఁ జేయు మననమై యున్నది. ఈ విద్యల నుపాసనచేయుటకు ముందు ద్విజత్వమును పొందవలయును. ద్విజుఁ డనఁగా రెండవ సారి జనించువాఁడు. ఈ రెండవజన్మము ప్రథమజన్మమువలె నర్ధోరేత

స్సువలన ప్రాప్తమగునది కాదు. ఊర్ధ్వరేతస్సువలన పొందఁబడునది. అట్టి యూర్ధ్వరేతస్సు ముఖ్యకర్మమువలన జనించును. అట్టి ముఖ్యకర్మము శ్రౌత మనియు స్మార్త మనియు రెండువిధములు. బహిరింద్రియముల చేతఁ జేయఁబడునది శ్రౌత మనియును, నంతరింద్రియములచేతఁ జేయఁబడునది స్మార్త మనియును జెప్పఁబడును. ఈ శ్రౌతస్మార్తకర్మములు నిత్యము లనియు, నైమిత్తికము లనియు, కామ్యము లనియు, ప్రాయశ్చిత్తము లనియు నాలుగుభాగములుగా నున్నవి. ఈ కర్మతంత్రము లోకములోఁ జేయఁబడు విధమంతయు గౌణమనఁబడును. ఇది యందఱికిని దెలిసినదియే గనుక విస్తరించలేదు. బ్రహ్మార్పణబుద్ధితో విధివిధానమున ప్రాణాగ్నియందు బహిరింద్రియములచేత చేయునట్టి హోమాదికము శ్రౌతము. అంతరింద్రియములచేత నదే రీతిగాఁ జేయఁబడునట్టి హోమాదికము స్మార్తము. గౌణకర్మము ముఖ్యకర్మముయొక్క ప్రతికృతి (Photograph) గాని వేఱుకాదు. ముఖ్యకర్మములు చేయునవి సద్వృత్తులనెడి దేవతలు. అట్టి కర్మము చేయకుండఁ జేయునవి దుర్వృత్తులు. అవియే రాక్షసులు. ముఖ్యకర్మాచరణమున నూర్ధ్వరేతోజనితుఁడగు మహాపురుషుఁడు ప్రకాశించును. అట్టిజీవులే యవతారములు. అట్టి యవతారపురుషుఁడుకూడ జాత్యాశ్రమాదిధర్మాచరణము చేయవలెను. ఆపురుషుఁడు సదా దేవతలకు సహాయుఁడై రాక్షసుల సంహారించుచుండును. ఆయనస్వరూపమే సగుణబ్రహ్మస్వరూపము. ఆస్వరూపమును పొందిన యుపాసకుఁడు నిష్కాముఁడై నిర్గుణ బ్రహ్మోపాసన చేయుటకు నర్హుఁ డగును. అట్టి నిర్గుణోపాసనచే సనతఁడు బ్రహ్మలోకప్రాప్తిని యర్చిరాదిమార్గమునఁ బొందును. అర్చిరాదిమార్గ మనఁగా నేఫలాపేక్షయు లేకుండ బ్రహ్మార్పణముగాఁ గర్మముల నాచరించుటచే బ్రహ్మలోకమును పొందించుమార్గము. ఉపాసకుఁడు నిష్కాముఁడు గాక యేదియో ఫల మపేక్షించుచుఁ గర్మములు చేయుట ధూమాదిమార్గము. అందుచే నుపాసకునకు స్వర్గలోకప్రాప్తికలుగును. స్వర్గలోక మనఁగా భోగము కలుగుస్థితి. బ్రహ్మలోక మనఁగా జ్ఞానము కలుగుస్థితి. ఈ రెండును నూర్ధ్వగతిలోనివే గనుక నేది కలుగకపోయినను, ఉపాసకుఁ డధోగతి పాలగును. ఈ విధముగా బ్రహ్మవిద్యోపాసన చేయుటచే చిత్తశుద్ధి కలుగును. కాని మఱియొక

విధముగా కలుగనేరదు. దీనినిబట్టి విచారించఁగా నిర్గుణోపాసనకు సగుణోపాసనయు, నా సగుణోపాసనకు కర్మాచరణమును, నా కర్మాచరణములో ముఖ్యకర్మాచరణమునకు గౌణకర్మాచరణమును విధిగా కనిపించుచున్నవి. అట్లు కర్మముల చేయక మానసికముగా ధ్యానముచేయుచున్నామనువారు సహజ చంచలమగు మనోవృత్తిని నిరోధించఁజాలక పోవుటచేతను నిత్య కర్మాచరణము చేయకపోవుటచేతను ఉభయభ్రష్టు లగుచున్నారు. కాఁబట్టి ప్రతివారును తమ తమ వర్ణాశ్రమ ధర్మములగు గౌణకర్మముల నాచరింపవలెను. అందువలన ముఖ్యకర్మాచరణము సులభముగా నలవడును. దానివలన చిత్తశుద్ధి కలుగును. అందువలన బ్రహ్మమునుగుఱించి తెలిసికొనుటకు, అవసరమైన విమర్శన చేయుటకుఁగాను బ్రహ్మజిజ్ఞాసకు తగినవాఁ డగును. అందువలన మోక్షము లభించును. ఈకారణములవలన వర్ణాశ్రమ ధర్మాచరణములు మోక్షమునకు పరంపరాబీజములుగా నున్నందున వీనిని బరిహరింపరాదు. ఏకర్మాచరణమును చేయకయే శుక ప్రహ్లాదాదు లతిబాల్యమునందే జ్ఞానులు కాలేదాయని శంకింతురేమో? యది సరికాదు. వారికి పూర్వజన్మములయందు కర్మ పరిపక్వమై యుండుటచే సులభముగా పునర్జన్మరాహిత్యమునకు హేతువగు జ్ఞానము కలవారైనారు గాని వేఱొకటి కాదు. జ్ఞానముకంటె భిన్నమైన దంతయు నధ్యారోపమే గనుక సగుణ బ్రహ్మోపాసనల వలన పొందు స్వరూపముకూడ నధ్యారోపమే యగుచున్నది. ఏమన, బ్రహ్మముకంటె నన్యము లేదనియు, బ్రహ్మము నిర్వికారుఁ డనియు నిదివఱకే సమర్థింపఁబడినది. శరీరమే లేనప్పుడు శరీరముయొక్క మఱియొక రూపము గాని, యవస్థలు గాని యుండుటకు వీలులేదు. కర్మాచరణ మంతయు జ్ఞానమును కలిగించు చిత్తశుద్ధికిని, తద్వారా జ్ఞానోత్పత్తికిని సాధనసామగ్రియే కాని సత్యముకాదు. ఇట్టి యధ్యారోపమును నిశ్చయించుటయే అపవాద మనఁబడును. ఈ యధ్యారోప, అపవాదములు ఉపాసకునకు జ్ఞానము కలిగించు సౌకర్యార్థము చెప్పఁబడినవి. అందుచేతనే యీ పరమ సిద్ధాంతమతముచే బూర్వపక్షమతము లిదివఱకుఁగనఁబడినరీతిని ఖండింపఁబడినవి. అయినను, ఆపూర్వపక్షమతములు జ్ఞానోత్పత్తికై తగినవి కాకపోయినను వానియం దుపదేశింపఁబడిన సాధనము లనుకూలముగా నుండవచ్చు నందురేమో? అది సరికాదు.

గమ్యస్థానమే లేనివానికి దానిమార్గములుగూడఁ దెలియుటయు నసంభవమే. ఈ సంగతి ప్రతిమనుజునకును ననుభవవేద్యమే గనుక విస్తరించలేదు.

కాఁబట్టి యేమతమందు ప్రయోజన ముద్దేశింపఁబడెనో యామార్గములే యాప్రయోజనమును గలిగించి యథార్థ నిశ్చయజ్ఞానమును బొందించును. అట్లు పొందించలేని వన్నియు గమ్యస్థానము లేనివాఁడు పోవుమార్గములవంటి వగును. అందువలననే బ్రహ్మమును తెలిసికొనుటయే ప్రయోజనముగా లేని మతము లన్నియుఁ బూర్వపక్షములై యీ పరమసిద్ధాంతమత మొక్కటియే నిల్చినది. ఇది యనుభవైకవేద్యమును, అనుష్ఠానసాధ్యమును యథార్థమునునై యున్నది గాని శుష్కయుక్తులచేత సాధ్య మగునదియు కాదు. వానిచే పడిపోవునదియు కాదు. ఇందలి సంగతులు ప్రస్థానత్రయము ననుసరించియు, ననుభవజ్ఞులు కనిపెట్టి వ్రాసిన వ్రాఁతల సాహాయ్యముచేతను వ్రాసితిని గాని నా స్వకపోల కల్పితములు కావు. నేను సూత్రభాష్యము నుండియు, ఆంధ్ర శారీరకమునుండియు బ్రహ్మశ్రీ కొప్పాక వెంకట్రామయ్యగారివల్ల నేను నేర్చుకొని వ్రాసికొనియున్న యుపన్యాస సంగ్రహములనుండియు సర్వజనులకును మతమునుగుఱించి సాధ్యమైనంత సులభముగాఁ దెలియునట్టు లాయా గ్రంథకర్తల గ్రంథముల నుండి చాలసంగతుల నెత్తి సంగ్రహముగా వ్రాసినాఁడను. అందు గుణములను మాత్రము గ్రహించి దోషముల క్షమించి క్షీరనీరన్యాయమును నెరపుదురని పండితహంసలను ప్రార్థించుచున్నాఁడను.

ఓం తత్సత్

బ్రహ్మార్పణమస్తు.